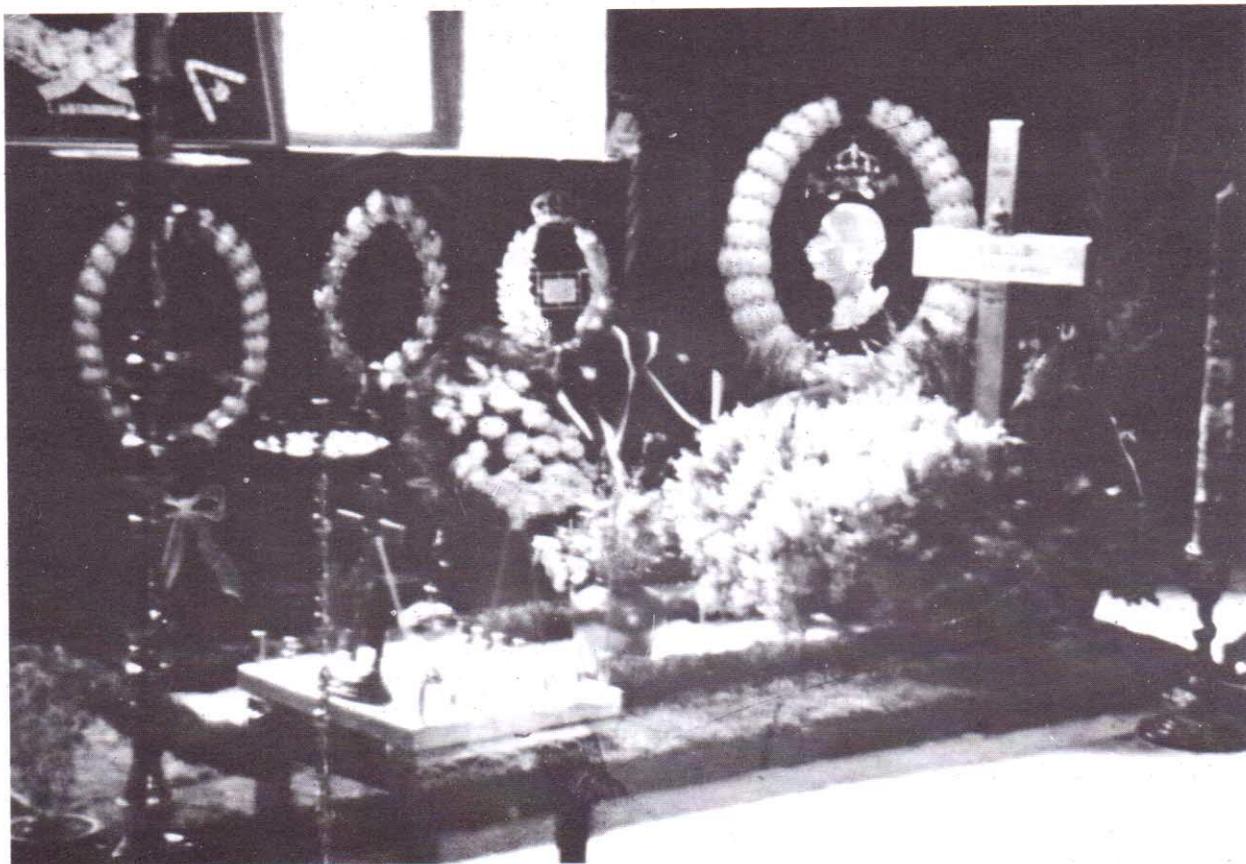

БОРБА®

1943 — Гроба на Царя Обединителъ
Борисъ III преди да бжде оскверненъ
отъ комунистическитъ варвари

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

JANUARY 1994

ЖЕРТВИ

на КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

† 49 години изминаха от трагичната смърт на избития по най-звѣрски начин от комунистите невинни жертви от с. Чуковец, Радомирска община:

1. Павел Тонев - учител
2. Пейчо Левков - търговец
3. Йордан Донев - търговец
4. Здравко Захариев - земеделец
5. Георги Тричков - служител
6. Здравко Кленовски - търговец
7. Георги Кленовски - търговец
8. Славчо Топалов - ел. техник

Бог да ги прости

Йордан Тонев - София, "Народно хоро" 24

Ето какво разказва Иван Петров Велков син на убития писар в общината на село Чомаковци

Петър Иванов Велков
1909 - 1944

Бъх само на четири-надесет години

На тая възраст ме завари 9 Септември 1944 година, живях в село Чомаковци, тогава селото беше Бѣлослатинска околия.

Спомням си много добре тоя ден, който постави горчивия хап в моята уста, а така и на мойте родители и на цѣлия български народ. Този хап отрови едни, други остави болни, а нѣкои просто опияни за цѣль животъ, да живѣятъ съ илюзията за щастие.

По това време бѣх, както почти всички селски деца, говедаръ. Само че едни пасѣха свой добитѣкъ, а азъ чуждия, защото нѣмахме собствени.

Баща ми Петър Иванов Велков работѣше като писар в общината на с. Чомаковци. Майка ми Ангелина работѣше земеделец и понеже нѣмахме много имотъ, бѣ принудена да работи на богатитѣ, а такива бѣха: Цоло Арнаутина, който имаше 500 декара, чийто синъ Тано стана министър следъ Девети Септември 1944 и член на политбюро. На Петко Цолов съ 300 декара земя,

синъ му шумкаръ офицеръ следъ 9. IX. 1944.

Георги Петровски - съ 500 дек. земя, синъ му стана инструкторъ в БКП., Бѣла Слатина. Судба, все на такива богати работѣше майка ми преди преврата, а следъ Девети, станаха министри и управници.

Баща ми, като всѣки родителъ искаше да ме изучи, но нѣмахме срѣдства, заведе ме в гр. Кнежа при роднини на майка ми за по-икономично.

На 9 Септември засвири музика срѣд селото, излъзоха хора и започнаха да шумкатъ, че идватъ шумкаритѣ. По активнитѣ и върли комунисти започнаха да предупреждаватъ хората, че цѣлото село трѣбвало да ги посрѣдне в знакъ на благодарностъ, че идвала свободата.

Майка ми и баща ми, на другия ден, помня бѣше 10 Септември си дойдоха отъ Кнежа, но още при слизането отъ влака се появиха Петко Петковъ Цоловъ и Стоянь Дилловски. Тѣ извикаха баща ми и ни казаха да си отиваме, щѣли да направятъ справка в общината за него и следъ това щѣли да го освободятъ. В това време на площада Тано Цолов държеше речъ, а до него съ автосмата на старши полицаѣ Павловъ бѣше Василь Мариновъ - шумкаръ.

Направиха ми силно впечатление думитѣ на другаря Тано Цолов, че нѣмало вече да има дебели шкембета на преяли, а смѣция той умрѣ отъ преяждане, като бѣше станалъ 130 килограма.

Следъ митинга, потърсихме баща ми за обѣдъ, но уви - съседитѣ ни казаха, че той е в мазето на училището, тамъ били затворени всички отъ общината като фашисти. Запитахъ и що да вида - мазето нѣма прозорци, а въ него бѣха натѣпкани надъ тридесетъ човѣка, не разрешиха и на майка ми да го види. Отъ този денъ започнахме да носимъ храна, но дали имъ я даваха никои не знаеше.

Като носихъ храната, единъ отъ охраната - Стоянь Кѣтовъ, вдигна пушката и ми каза: "Назадъ фашистко копиле, ще тѣ застрелямъ". Такъв кошмаръ преживѣвахме!

До първи Октомври 1944, освободиха нѣколко отъ арестуванитѣ, а другитѣ включително и баща ми Петър Велковъ, Христо Вутовъ, Георги Йотовъ, Иванъ Ниновъ, све-

БОРБА

БОРВА

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

P.O.Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ Иванъ Дочевъ - Основателъ
† Д-ръ Георги Паприковъ - Редакторъ

Редактира Комитетъ

Година 43, брой 1

Книжка сто и петнадесета

Януарий 1994

НА БОРБА ... ЗА СПАСЯВАНЕТО НА БЪЛГАРИЯ

Д-ръ Иванъ Дочевъ Почетенъ председателъ на Б.Н.Ф.

Българскиятъ народъ бѣше измаменъ и продаденъ,
комуниститѣ протѣгатъ рѣще отново да заграбятъ властѣта, ние зовемъ
НА БОРБА ЗА СПАСЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ !

Формалното разпадане на комунистическия режимъ въ България датира отъ 10 Ноември 1989 година, когато Тодоръ Живковъ бѣше сваленъ отъ властъ и започна масовия "отливъ" отъ редоветѣ на комунистическата партия. Много хора, които до тогава бѣха членове на партията или кооперираха съ комуниститѣ, декларираха, че противъ волята имъ сж били принудени да членуватъ или сътрудничатъ и се присѣдиха къмъ антикомунистическата опозиция - С.Д.С. Между тѣхъ бѣха и самия днешенъ президентъ Желю Желевъ и много отъ депутатитѣ отъ недавна формираната парламентарна група на Луджевъ.

Знае се, и това е вѣрно, че презъ време на комунистическия режимъ, въ България и въ другитѣ страни, хората сж били принуждавани, противъ волята имъ, да коопериратъ съ комуниститѣ, да станатъ членове на партията имъ и служатъ на режима, така че декларацията на отказващитѣ се отъ комунизма и приобщаващитѣ се къмъ СДС довчерашни членове на комунистическата партия се прие за искрена, тѣ намѣриха радуженъ приемъ и имъ се даде дори възможността да заематъ ръководни постове, както стана съ Желю Желевъ, който зае поста

председателъ на СДС. При изборитѣ въ 1990 година за Велико Народно Събрание, много отъ тия, присѣдиха се къмъ опозицията бивши комунисти, бѣха избрани за депутати съ листата на СДС. Между тѣхъ бѣше и Желю Желевъ. Това Велико Народно Събрание, въ което комуниститѣ имаха болшинство, прие, фактически наложи, тѣ като опозицията се обяви противъ и напусна събранието, една Конституция, която не донесе нищо ново, обратното, преосигури възможността на комуниститѣ да продължаватъ да контролиратъ страната.

Опозицията /СДС/, въ която влѣзе както равноправенъ членъ и Българскиятъ Демократически Форумъ, предприе мѣрки за организирането си и подготовяване за участие, успѣшно, въ предстоящитѣ избори за Обикновено Народно Събрание, които станаха презъ Октомври 1991 год., когато СДС спечели победа надъ комунизма. Ние най-активно участвувахме въ тия избори. Състави се първото НЕ-комунистическо правителство следъ 9 Септември 1944 год. Народътъ ни и ние, посрещнахме победата съ радостъ и надежда, че се слага начало за изграждането на една свободна и демокра-

тична България.

Като кандидати на опозицията, сълистата на СДС, бяха избрани за депутати във Обикновеното Народно Събрание, през изборите в 1991 г., и Луджев, и депутатът от неговата сегашна парламентарна група, а като кандидат на СДС в Януарий 1992 бѣ избранъ Желю Желевъ за президентъ.

Уви... поради слаби познания на политиката на комунистите за заграбване на властта, против волята на народа, /тѣ иматъ специална тренировка за това/ не бѣ взето подъ внимание, че комунистите може би тайно да сѣ подготвили конспирация, въ случай че загубятъ изборите да миниратъ и провалятъ евентуално не-комунистическо правителство, ако се състави такава и да се върнатъ на властъ, не се взѣха мѣрки да се предотврати тази възможность.

Преди края на 1992 година истината бѣсна. Стана ясно, че комунистите свое- временно сѣ инфилтрирали въ редовете на СДС свои хора /групата Луджев, Желевъ и неговия антураж/, които въ дадения моментъ, отъ вътре, да нанесатъ ударъ, спомогнатъ за събарянето на правителството и подпомогнатъ комунистите да се върнатъ на властъ.

Нашиятъ народъ е билъ подлю измаменъ отъ тия инфилтрирани личности, представили се лъжливо за опозиционери отъ СДС, за да гласува за тѣхъ и после избрани вече, тѣ още по-подлю продадоха народа на комунистите.

Правителството на СДС, съ министъръ председателъ Филипъ Димитровъ, което пое властта следъ изборите в 1991 год. предприе прокарването на редица закони за подобрене на икономиката, приватизацията, възстановяване частната собственость, връщане земята на селяните и пр., но тия закони не се прокараха напълно и не се постигна резултата, който се желаше, тъй като правителството срещна пречки отъ страна на президента !

Правителството на СДС предприе сяко стѣпки да се подведатъ подъ отговорность, изправятъ предъ съда и наказатъ престѣпниците отъ времето на комунистическия режимъ, които сѣ виновни за убийствата, терора, лагерите, затворите, ограбването на държавата, опустошаването на природата и икономическата катастрофа, много отъ които сѣ въ Народното Събрание или още заематъ високи държавни служби. Всички тѣзи стѣпки биваха блокирани отъ сящото мѣсто. Обясненията на президента Желевъ, че от-

каза му да одобри и позволи вземане на мѣрки среду престѣпниците е въ противоречие на нѣкаква си политика за "Национално съгласие" абсолютно не може да се приеме и да го оправдае. Противното, това му поведение, покровителствование на престѣпниците и пречене тѣ да бѣдатъ подведени подъ отговорность, съгласно законите на всѣка една правова и демократична държава /нали Желевъ твърди, че България е правова и демократична държава/ го прави съучастникъ въ престѣпленията и наказуемъ наравно съ престѣпниците. !

При една такава политическа атмосфера, която се "нажежаваше" съ всѣки изминатъ месецъ, се развиха събитията въ България през 1992 г. и преди края на годината дойде развръзката - пристѣпи се къмъ провеждане конспиративния планъ на комунистите за заграбване отново на властта.

Партията на Доганъ оттегли подкрепата си, която до тогава даваше на правителството на Филипъ Димитровъ.

Група отъ двадесетина народни представители отъ СДС на чело съ Луджев напуснаха опозицията и минаха на страната на комунистите.

Съ благословията на президента Желю Желевъ и подъ негова дирижировка бѣ извършенъ превратъ. Правителството на СДС бѣ отстранено и следъ нѣколко възлагания на единъ или другъ да състави ново правителство, съ цель да се хвърли "прахъ" въ очите на народа и той да бѣде заблуденъ, че се действува по демократиченъ начинъ, президентътъ назначи ново правителство съ министъръ председателъ Любенъ Беровъ, неговъ личенъ идеенъ приятелъ марксистъ.

Правителството на Беровъ веднага получи ентузиазизирана подкрепа отъ комунистите.

Първата грижа на Беровото правителство бѣше да уволни назначените отъ СДС администратори и висши чиновници, не комунисти, и да ги замѣни съ комунисти. После бързо се взѣха мѣрки да се осигури на комунистите, съ ограбените отъ държавата пари презъ режима имъ, да закупятъ продаваните се държавни имоти и да почнатъ бизнеси. Не се забрави, разбира се, да се даде гаранция на живущите въ разкошни вили комунисти, построени за смѣтка на народа и държавата, че тѣ нѣма да бѣдатъ обезпоявани и ще продължатъ да си живѣятъ въ охолство и сящо, че комунистите, които сѣ на държавни служби, нѣма да бѣдатъ смѣнени.

Първата фаза на преврата за реставра-

ция на комунизма, под друго име, но съществително хора, бях завършена. Вратата бях отворена за комунистите да загрябят отново властта. Жертвите от миналото, жертвите на комунистическия режим: близките на избитите, тия които гниха по лагери и затвори, тия които живяха 47 години в безправие, глад и мизерия, под гнета на един кървав терор, на тях, грамадната част от българския народ, които очакваха възмездие, правосъдие, подобрене, справедливост, свобода и демокрация, на тях, вместо това, се сервира политиката на марксиста президент Желев, за "Национално съгласие". Всичко това дешифрирано значи - покриване на комунистите за извършените престъпления през режима им и трасиране пътя за реставрация на комунизма. На всичко отгоре, с едно неопишуемо нахалство, се казва на нашия народ, че той небива да се страхува от провеждане политиката на президента Желев - трябва да се успокои, да не протестира и да чака да види края.

"Наистина" народа ни няма защо да се страхува, както му препоръчват хората на Желев, тъй като нищо по лошо от това което го сполетя на 9 Септември 1944 година, няма да го сполети - ще бъде сямото, само името ще бъде друго !

През Септември 1993 г., за конгреса на Българския Демократически Форум делегацията от Б.Н.Ф. отиде в България. Там на място ние се информирахме, видяхме и констатирахме, че всичко казано погоре, за положението в България, е истина. Ние бяхме потресени, обаче, като научихме от публикувани писма на някои Народни представители, за доклада на Специалната Парламентарна Комисия, назначена да провери изборите станали през 1990 г. за Велико Народно Събрание. Съгласно този доклад най-малко 50 % от протоколите на изборните бюра се установява, че са нелегитимни. Това означава, че избраното Велико Народно Събрание също е нелегитимно,

конституцията, която това събрание гласува и прие е нелегитимна и избора на президент, станал съгласно тая нелегитимна конституция, и той е нелегитимен. Фактически значи днес България се управлява от личности, които нямат легитимно право да бждат управници на страната и които не се ползват с доверието на народа.

При това положение няма друго решение освен това, което ние прокламирахме като наше становище когато бяхме в България - Септември 1993 година.

Президентът Желев и правителството на Беров трябва незабавно да подадат оставката си.

Народното Събрание трябва да се разтури и в най-късия възможен срок да се проведат нови избори.

Изправени пред неизбежното скорошно провеждане на нови избори, поставя се въпроса за единение на всички анти-комунистически сили и излизането в изборите с една единна листа сред тая на комунистите и техните съдружници. Само така може да се спечелят изборите и да се спре реставрацията на комунизма. Само с спечелването на изборите от анти-комунистическата опозиция може да се подсигури утрешното демократизиране на страната, подобрене на икономиката и разрешаване на всички проблеми, от които зависи доброто бъдеще на нашия народ.

Ние отправяме апел към всички партии и групи за единение. В тоя решителен момент не може да има извинение нито оправдание, за когото и да било, който е патриот и родолюбец, който е за свобода и демокрация, който е анти-комунист поради никакви различия или лични съображения да не се приобди към обединената опозиция, а излезе в изборите с отделна листа и цеди гласове, което фактически ще е подкрепа на комунистите.

Ние зовем всички на борба

ЗА СПАСЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ !

Ц.У.С. на Б.Н.Ф. съобщава, че двадесет и четвъртият двугодишен конгрес на Българския Национален Фронт, инк. ще се състои на 7 и 8 Май 1994 година в Ниагара Фалс - Канада.

Допълнителни сведения ще бждат изпратени своевременно на всички клонове.

Вторият Национален Конгрес на Българския Демократически Форум се състоя на 11 и 12 Септември 1993 година в София.

Делегация от Б.Н.Ф. присъства на конгреса.

Демократическият Форум - най-силната дясна партия в България

На 11 и 12 Септември 1993 в София-България се състоя Вторият Национален Конгрес на Българския Демократически Форум, нашата идейна братска партия в България. Заседанията се проведоха в зала "България", една от най-големите зали в столицата, с 1200 места. Делегацията на БНФ която пристигна за конгреса се състоеше от: Д-ръ Иванъ Дочевъ, дипл. инж. Александъръ Дърводълски от С.А.Щ., дипл. инж. Георги Лазаровъ от Германия, д-ръ Ангелъ Тодоровъ от Канада, г-нь Симеонъ Сараиановъ от С.А.Щ., г-нь Енрико Делъ Бело от Италия, дипл. инж. Лиса Лисева от Южна Африка, г-нь Йосифъ Загорски от Швейцария, г-нь Петъръ Николов от С.А.Щ. г-нь Лука Арсовъ от Канада и г-нь Михайлъ Михайловъ от С.А.Щ.

Членовете на делегацията на БНФ г.г. дипл. инж. Дърводълски и дипл. инж. Лазаровъ отидоха в България по-рано, за да се свържат с ръководството на Демократическия Форум, в връзка организирането на Конгреса и също да представляват БНФ на поклонението в Рилския Манастир при възстановяването гроба на Н.В.Царъ Борисъ III, което стана по случай чествуване 50 години от Неговата смърт, и на което присъствуваха лично Н.В.Царица Йоана и Княгиня Мария Луиза.

Д-ръ Иванъ Дочевъ и други членове от делегацията на БНФ пристигнаха в България на 7 Септември 1993 год. На летището тъ бѣха посрещнати от голѣмъ брой членове на Демократическия Форум на чело съ председателя г-нь Василь Златаровъ, народния представител Вл. Абаджиев и г-нь П. Кировъ. Бѣха дошли също представители на пресата, телевизията и радиото, които още тамъ взѣха интервю отъ д-ръ Дочевъ. Комунистическият вестникъ "Дума" вече бѣше публикувалъ, в своя брой отъ тоя день, атака срещу д-ръ Дочевъ, отново съ шаблонните обвинения за фашизъм и бѣха дали една явно видима фалшифицирана снимка на легионери отъ миналото. Още същия день вечерта, и на другия день, много вестници дадоха публикации за пристигането на д-ръ Дочевъ и за конгреса на форума, съ снимки и рапорти вѣ наша подкрепа. Бѣше дадено по телевизията и по радиото съобщение за

пристигането на д-ръ Иванъ Дочевъ, което подчерта не само интереса, но и значението, което се отдава на нашето участие в конгреса на Демократическия Форумъ.

На 8 Септември 1993 г. по радиото бѣ предадено единъ часъ интервю съ д-ръ Дочевъ, презъ времето на което се обаждат и задаватъ въпроси хора отъ цѣлата страна, на които той отговаряше. Предаването на интервюто по радиото извънредно много допринесе за да се повиши интереса къмъ нашето участие в Конгреса на форума.

Вечерта семейство Василь Златарови, дадоха вечеря на д-ръ Дочевъ и делегатите отъ БНФ в тѣхния апартаментъ в хотелъ "Европа", където тѣ престояватъ по време заседанията на Народното събрание.

На 9 Септември 1993 год. в Пресъ Клуба - София, се състоя Пресъ конференция, на която присъствуваха представители на Телевизията, Радиото, Свободна Европа и много вестници, между които "Демокрация", "Дума", "Македония", "Стандартъ", "Огледало", "24 часа", "Зовъ", "Ранно утро", "Новъ день", "Българска корона" и нѣколко отъ информационните агенции. Всеобщо се призна, че това е била най-интересната и масово посетена Пресъ конференция.

Д-ръ Дочевъ заедно съ представители отъ делегацията на главната маса. На снимката отъ лѣво на дясно: Л. Арсовъ, инж. Дърводълски, ръководителя Ангелинъ, д-ръ Дочевъ, д-ръ Тодоровъ и П. Николов отъ Б.Н.Ф.

Преди задаване на въпросите отъ страна на пресата бѣ прочетенъ апела на Б.Н.Ф. къмъ българския народъ, следъ което д-ръ Дочевъ направи изявление, като очерта на-

шето становище по положението въ страната днес, че "президентът Желев е измамил и предал нашия народ, който гласува за него, и той сега подпомага реставрацията на комунизма, поради което трябва да подаде оставка; Министър председателят Беров, и неговия кабинет, не представляват нашия народ и не се ползват с неговото доверие, за което трябва да подадат оставка; Народното събрание не изразява вече волята на народа, трябва да се разтури и се произведат въ най-скоро време нови избори, за да се тръгне напред към демократизирането на България и подобриенето на икономиката; ние не признаваме акта от 9 Септември 1944 г., смятаме че всички закони, референдуми и конституции, които са прокарани след тази дата и до днес не са законни, трябва да се отменят и да се възстанови Търновската Конституция". След това се пристъпи към отговори на въпросите на пресата. Както се очакваше, комунистите се опитаха отново да хвърлят обвинения за фашизъм и пр., които бяха отхвърлени с факти. На всички въпроси се даде категоричен и обосноваан отговор. На въпроса какво ще направим ако президентът не подаде оставка, д-ръ Дочев отговори: "Ние не сме комунисти за да атакуваме президентството и изхвърлим президента през балкона, както това правеха комунистите въ 1944 г., но разчитаме че той, ако е човек с морал и почтеност, ще разбере положението и подаде оставка и няма да чака народа да го изхвърли при следващите избори. Ако не подаде оставка, да не говори повече въ чужбина, че въ България има демокрация, а да

се самопровъзгласи за диктатор, за да знаем къде стоим." Изявленията на д-ръ Дочев се посрещнаха с аплодисменти от присъстващите.

По въпросите за финансовата помощ, която ние даваме на опозицията въ България и други специални въпроси отговориха инж. Дърводълки и инж. Лазаров. Конференцията завърши с блестящ успех. Пресата, телевизията и радиото дадоха най-обширни сведения. Въ цялата страна се разпространи станалото и нашият становища, което се посрещна от много срѣди с възторг и надежда за промяна въ положението което ще се извоюва при идните избори.

Състоя се съвместно заседание на Делегацията от БНФ с управителния Съвет на Демократическия Форум въ канцеларията на в. "Прелом", където бяха разгледани въпроси свързани с предстоящия конгрес.

Сящия ден д-ръ Дочев и няколко от делегатите на БНФ присъстваха на специалното събрание от съюза на Възпитаниците на Военното на Н.В.Училище, което се състоя въ Академията на Науките. Събраниято се ръководи от д-ръ Предов. Изнесена бѣ сказка относно събитията развили се около 9 Септември 1944 г. и попадането под комунистическия режим. Съюзът на Възпитаниците на Н.В.Училище се ползува с голѣм авторитет въ страната. Негов председател е г-нь Любен Банковски, наш отличен идеен приятел от миналото. БНФ поддържа най-добри връзки с съюза.

Вечерта семейства Петър Кирови и д-ръ Красимир Александров, дадоха вечеря въ чест на д-ръ Дочев и делегацията на Б.Н.Ф.

На 10 Септември 1993 г. делегатът на БНФ се поклониха предъ гроба на Н.В.Царь Борис III въ Рилския Манастир, придружени от група членове на Дем. Форум на чело съ Нар. Представител д-ръ Вл.Абаджиев Никола Яначков, Петър Кировъ и др. На гроба бѣ положенъ вѣнец и д-ръ Дочев каза подходяще слово.

Комуниститѣ следъ 9 Септемврий 1944 година изровиха гроба и захвърлиха коститѣ на Царь Борисъ въ неизвестностъ, за да спратъ потока на хиляди и хиляди хора, които идваха да се поклонятъ и съ това, като изказваха почитъ къмъ Царя ни, демонстрираха опозицията си срещу комунистическия режимъ. Възстановяването на гроба бѣше единъ символистиченъ моментъ, чрезъ който се демонстрираше пълното отричане и порицаване на комунистическия режимъ. Съ акта, да се изрови гроба на Царя, се показва варварския и безбожния имъ характеръ.

Следъ поклонението делегацията на БНФ бѣ приета отъ игумена на манастира Н. П.Иоанъ, който изказа задоволството си да види нашата делегация, а и също изказа незадоволството си, че заграбенитѣ манастирски имущества все още не сж върнати и това отнема доходитѣ на манастира и възможността за доброто му подържане.

На 11 Септемврий 1993 г. конгресътъ на Демократическия Форумъ бѣ най-тържествено откритъ въ зала България. Присъствуваха около 800 делегати, отъ всички краища на страната, представляващи надъ 200 клона на партията. Бѣха се стекли също и много гости отъ цяла България. Въ залата нѣмаше мѣсто, по коридоритѣ и предъ салона, стотици хора стояха съ интересъ да чуятъ какъ се развиватъ конгреснитѣ заседания. Пристигането на делегацията на Б.Н.Ф бѣ най-възторжено посрещнато още отъ улицата. Специално д-ръ Дочевъ бѣше оня, съ когото всѣки искаше да се види, да се ржкува, да изкаже радостта си, че се виждатъ пакъ въ България. Тамъ бѣха много негови стари приятели отъ преди 9.9.1944 г. Доста отъ тѣхъ бѣха лежали по комунистическиятъ затвори и много близки на избититѣ, всички бѣха жестоко изстрадали презъ време на комунистическия режимъ. Особено радостно впечатление правеше голѣмия брой млади и ентузиазирани членове на Форумъ, дошли на конгреса.

Въ опредѣления часъ да почне конгреса, секретарьтъ на Форумъ г-нь Евлогиевъ, отъ трибуната събщи: "Д-ръ Дочевъ и делегацията на Б.Н.Ф. влизатъ въ залата." Всички станаха на крака и съ бурни аплодисменти и ура посрѣгнаха делегацията. Нестихващи овации продължаваха докато делегатитѣ заеха мѣстата си, запазени на първия редъ. Това бѣ едно възторжено триумфално посрѣщане, съ което се подчерта идейната близостъ и сътрудничеството между Българския Националенъ Фронтъ и Българския Демократически Форумъ.

Започването на конгреса стана съ молитва и църковна служба, отслужена отъ Епископъ Галактионъ въ съслужение на осемъ свещеници и църковния хоръ отъ Катедралата. Бѣха изпѣти нашия Националенъ Химнъ - "Щуми Марица" и "Химна на Царя" като всички въ залата, на крака, пѣха заедно съ хориститѣ. Невижданъ моментъ на тържественостъ.

Откриването на конгреса стана съ речъ отъ председателя на Форумъ г. Василь Златаровъ - Народенъ представител, посрещнатъ съ аплодисменти.

Отъ името на делегацията на БНФ д-ръ Дочевъ поздрави конгреса и произнесе възторжена речъ. Когато той се изкачи на сцената всички въ залата станаха на крака и го посрещнаха съ овации. Въ речта си той подчерта, че въ програмата на Форумъ вижда възкресение на идеитѣ, които българската национална младежъ отъ легионитѣ преди 60 години издигна срещу настѣпващия комунизъмъ, за свобода и демокрация, за социална справедливостъ и осъществяване на националнитѣ ни идеали. Също така подчерта въртата на Националния Фронтъ, че Българския Демократически Форумъ, който се изгражда като една отъ най-силнитѣ дѣсни партии въ България, ще изиграе своята роля за спасяването на Отечеството и народа ни. Д-ръ Дочевъ категорично изложи отново нашитѣ разбирания за демократизиране на България, за унищожаване последицитѣ отъ акта на 9 Септемврий 1944 год. и възстановяването на Търновската Конституция. Речта бѣше многократно преясвана съ бурни аплодисменти.

Представителитѣ на всички партии отъ СДС поздравиха конгреса между които г-нь Стефанъ Савовъ, председател на Демократическата Партия, Народенъ представител и председател на парламентарната група на СДС, г-нь Лъчезаръ Ташевъ, Народенъ

представител отъ Екогласностъ, г-нь А. Пановъ, Народенъ представителъ, Радикалъ Демократическата партия и други представители на партиите отъ СДС, както и председателя на съюза на Възпитаницитѣ на Военното на Н.В. Училище г-нь Л. Банковски, председателят на "Мати България" г-нь П. Константиновъ, г-нь С. Бояджиевъ отъ МЕРО - СМД и други.

Заседанията на конгреса се ръководѣха отъ бюро въ съставъ г-да Марко Марковъ Стефанъ Стояновъ и Муравей Радевъ, които отлично изпълниха задачата си.

Д-ръ Владимиръ Абаджиевъ, Народенъ представителъ и политически секретаръ на Форумъ, направи политически докладъ, изнесенъ и обосновавъ изключително добре.

Г-нь Иванъ Евлогиевъ даде докладъ по политическото положение въ България, а доц. Стефанъ Карастояновъ по българския националенъ въпросъ. И двата доклада бѣха много добри, което показва, че Форумъ наистина е една сериозна и здраво организирана партия.

Бѣ избранъ новъ Управителенъ съветъ: Василь Златаровъ, съ пълно болшинство преизбранъ за председателъ; замѣстникъ председатели: д-ръ Владимиръ Абаджиевъ по идеология и политика на Форумъ, Марко Марковъ по политическа дейностъ и Муравей Радевъ по организационни въпроси. Всѣки отъ замѣстникъ председателитѣ има единъ екипъ отъ съветници, което е гаранция за най-успѣшно провеждане на бъдещата дейностъ на партията. Бѣше избранъ Националенъ съветъ отъ представители по области, съобразно броя на членоветѣ на партията въ съответната областъ.

Конгресътъ прие, съ гласуване, дипл. инж. Георги Лазаровъ за членъ на централното ръководство на Форумъ, като представителъ на Б.Н.Ф.

На 12 Септемврий конгресътъ бѣ закритъ съ ентузиазъмъ и манифестирана готовностъ да се продължи дейността съ всички сили и се изгради Демократическия Форумъ като най-силната дѣсна партия въ България.

Следъ закриването на конгреса се състоя първото заседание на ново избрания Националенъ съветъ. Въ това време група отъ делегатитѣ на конгреса и членове отъ делегацията на БНФ, на чело съ д-ръ Дочевъ, отидоха при паметника на Незнайния войнъ, където д-ръ Дочевъ каза слово и бѣ положенъ вѣнецъ. Нашъ съидейникъ издекламира творба, посвѣтана на героитѣ. Следъ това групата направи обиколка въ центъра на

града, посети катедралата Св. Ал. Невски и Царския дворецъ, превърнатъ въ художествена галерия.

Делегатитѣ отъ конгреса се разотидоха по домоветѣ си доволни и обнадеждени. Малко отъ партиитѣ на СДС сж имали такъвъ грандиозенъ конгресъ.

На 13 Септемврий 1993 г. д-ръ Дочевъ и делегацията на Б.Н.Ф. използва деня за редица срещи. Състоя се опредѣлена среща съ г-нь Дянко Марковъ, представителъ на съюза "Истина", който развива голѣма дейностъ по разкриване жертвитѣ отъ комунистическия тероръ, масовитѣ гробници, издирване на виновницитѣ и чествуване паметътъ на жертвитѣ.

Сѣщия денъ вечерътъ въ голѣмата аудитория на В И С - Лозенецъ се състоя публично събрание, организирано отъ клона на Д.Ф. въ София. Събранието бѣ добре посетено. Главенъ говорителъ бѣ д-ръ Иванъ Дочевъ. Въ своята речъ той съ ясни и твърди думи изложи нашитѣ разбирания за положението въ България сега и онова, което трѣбва да се направи за промѣна и подобрене. Речътъ бѣ изпратена съ бурни аплодисменти. Зададени бѣха нѣколко въпроси, на които се отговори. На събранието присѣтствуваше сжщо председателят на Форумъ г-нь Василь Златаровъ и замѣстникъ председателъ д-ръ Владимиръ Абаджиевъ, които сжщо се изказаха. Отъ името на делегацията на БНФ говори дипл. инж. Дърводѣлски. Изказванията на всички бѣха посрещнати съ одобрения. Събранието завърши съ голѣмъ успѣхъ.

На 14 Септемврий 1993 г. д-ръ Дочевъ заедно съ председателя на Дем. Форумъ г-нь Василь Златаровъ, д-ръ Владимиръ Абаджиевъ, замѣстникъ председателъ на Д.Ф. г-ца Жаклинъ Толева, председателъ на младежкия Форумъ и г-нь Ат. Цаневъ отъ Форумъ

ма, и делегатитъ отъ БНФ инж. Ал. Дърводълски, д-ръ А. Тодоровъ и П. Николовъ отидоха въ гр. Пловдивъ за събранието, което бѣ организирано отъ клона на Д.Ф.тамъ. Събранието бѣ масово посетено. То се ръководи отъ г-нь Муравей Радевъ, председател на клона на Д.Ф. въ Пловдивъ. Както на другитъ събрания, така и тукъ, д-ръ Дочевъ произнесе аргументирана речъ и изложи нашитъ разбирания. Речъта бѣ изпратена съ бурни аплодисменти. Зададени бѣха нѣколко въпроси, на които се даде съответенъ отговоръ. Изказаха се също г-нь Василь Златаровъ, д-ръ Владимиръ Абаджиевъ и дигл. инж. Ал. Дърводълски. Следъ събранието бѣ дадена вечеръ въ честъ на гоститъ. Домакинътъ г. Радевъ оказа радушно гостоприемство. За споменъ, на гоститъ бѣ подаренъ албумъ съ рисункитъ на Рембрандъ Пресата прояви интересъ и взе интервю отъ д-ръ Дочевъ. Клонътъ на Б.Д.Ф. въ града е доста силенъ, има свой клубъ и развива отлична дейность. Презъ време пребиваването си въ България и Пловдивъ, г-нь Никола Стояновъ отъ Ню Йоркъ е подпомогналъ клона за реализиране на редица инициативи.

На 15 Септемврий 1993 г. д-ръ Дочевъ придруженъ отъ д-ръ Ангелъ Тодоровъ, г-ца Жаклинъ Толева, председател на младежкия Форумъ и г-нь Ат. Цаневъ, заминаха за Казанлъкъ. Тамъ нашитъ приятели отъ съюза "Истина", недавна сж разкрили гробница на жертвитъ на комунистическия тероръ. Тъ сж събрали коститъ и въ градското гробище сж направили единъ отлично обзаведенъ гробъ въ тяхна честъ. На 15 Септемврий 1993 год. д-ръ Дочевъ и придружаващитъ го отидоха съ цель да взематъ участие въ поклонението, което щеше да се състои тоя день на обѣдъ. При пристигането си тѣ бѣха посрещнати въ клуба на СДС отъ юдето заедно съ членоветъ на "Истина", на Форумъ и на

много други приятели и съмишленици, отидоха на гробищата, където бѣ отслужена панахида и се извърши поклонение. На гроба е поставенъ желъзенъ кръстъ съ имената на жертвитъ. Бѣха се стекли майки и близки на избититъ. Гробътъ бѣ отрупанъ съ цвѣтя. Д-ръ Дочевъ произнесе затрогващо слово. Близкитъ на избититъ бѣха много доволни, че дейцитъ отъ БНФ не сж забравили своитъ приятели и идватъ чакъ отъ Америка да се поклонятъ предъ останкитъ имъ. Председателятъ на "Истина" въ града г-нь Д. Мариновъ прочете имената на жертвитъ. Раздаде се жито и вино за Богъ да прости. Това бѣ единъ моментъ за възпоменание и отдаване почитъ на заслужили герои въ борбата на свобода противъ кървавия комунизъмъ. Направи се също и публично събрание, на което д-ръ Дочевъ бѣ главния говорителъ и отговори на редица въпроси. Посещението въ Казанлъкъ ще остане да се споменава.

Същата вечеръ на 15 Септемврий 1993 год. д-ръ Дочевъ и групата пристигнаха въ гр. Бургасъ за публично събрание, организирано отъ клона на Дем. Форумъ. Събранието бѣ масово посетено и ръководено отъ Иванъ Григоровъ, председател на Форумъ въ Бургасъ. Д-ръ Дочевъ бѣ главния говорителъ и както на другитъ събрания произнесе пламенна речъ, изслушана съ внимание и изпратена съ бурни аплодисменти. Говори също и д-ръ Никола Грозевъ отъ Поморие, който е единъ отъ членоветъ на Националния съветъ на Дем. Форумъ и единъ отъ най-изтъкнатитъ борци противъ комунизма, познатъ съ неговото достойно държане въ лагера Бълене. Той е прекаралъ тамъ нѣколко години и е билъ признатъ отъ легионеритъ, лагеристи, за тяхенъ представителъ въ лагера.

На 16 Септемврий 1993 год., завърналъ се въ София, д-ръ Дочевъ се среща съ редактора на в. "Преломъ" г-нь Гергинъ Трънкарровъ, когото поздравя за доброто списване на вестника. Състояха се и други срещи. Телевизията взе двучасово интервю съ д-ръ Дочевъ за доброто изнасяне на което постави на разположение дома си г-нь Русланъ Райчевъ, който указа голъмо съдействие. Състоя се също среща съ председателя на Форумъ г-нь Златаровъ и други дейци отъ партията. Вечеръта въ хотелъ "Европа" д-ръ Владимиръ Абаджиевъ даде вечеря на д-ръ Дочевъ и делегатитъ отъ БНФ, съ което завърши посещението въ България.

Делегацията на БНФ донесе въ България новата книга на д-ръ Дочевъ: "Шестъ десе-

тильтия борба противъ Комунизма за свободата на България", напечатана въ Америка съ помощта на наши членове и приятели отъ Америка и Канада. Тя ще бъде пратена на всички библиотеки въ страната отъ г-нь П. Кировъ съ целъ да се даде възможност на всъки да научи истината за насъ и нашата дейностъ, което не бѣ позволено преди, презъ време на комунистическия режимъ Книгата бѣ дадена на официални лица и ръководителитъ на Дем. Форумъ. Д-ръ Дочевъ, придруженъ отъ г-нь П. Кировъ заедно посетиха Софийската Библиотека, където се срещнаха съ директора на отдѣла, отговоренъ за издания на български книги въ чужбина и дадоха единъ екземпляръ за Софийската библиотека. По късно книгата ще се отпечати въ България за разпространение.

Презъ време посещението на делегацията на БНФ въ България, д-ръ Крассимиръ Александровъ направи филмъ отъ Пресъ конференцията, посещението въ Рилския Монастиръ и Конгреса, който филмъ ще се покаже на нашитъ дейци въ Америка и Канада.

На 17 Септемврий 1993 г. д-ръ Дочевъ замина обратно за Америка изпратенъ отъ много дейци на Дем. Форумъ и делегатитъ отъ БНФ между които личеха д-ръ Владимиръ Абаджиевъ, инж. Дърводѣлски, Петъръ Кировъ, Любенъ Димитровъ, Скулптора Далкински, който направи бюстъ на д-ръ Дочевъ, и мн. други. Представители отъ телевизията дойдоха на летището и взѣха последното интервю, което бѣше предадено същата вечеръ и направи голѣмо впечатление въ страната. Стотици хиляди хора гледаха телевизията, чуха, видѣха, и разбраха - "кой сме ние и за какво се боримъ". Това предаване още веднѣжъ потвърди значението на посещението на делегацията на Б.Н.Ф. въ България.

Останалитъ членове на делегацията на БНФ останаха още за известно време въ България, за да може, въ срещи съ ръководството на Дем. Форумъ, да уточнятъ плановетъ за бъдещата съвмѣстна дейностъ.

Пресата продължи да пише за посещението на д-ръ Дочевъ и следъ заминаването му. Тукъ ще дадемъ цитати отъ единъ отъ

Б.Н.Ф. препоръчва на своитъ членове и приятели да се абониратъ за следнитъ седмични издания въ България, като съ това подпомогнатъ анти-комунистическата борба.

В-къ **ПРЕЛОМ** издание на Българския Демократически Форумъ, годишенъ абонаментъ \$ 50 чрезъ редакцията на "Борба"

многого вестници, който намѣри куражъ да каже истината. Вестникъ "Ранно Утро" отъ 6 Октомври 1993 г. въ статия подъ заглавие: "Иванъ Дочевъ и Легионеритъ" пише:

"По доклада на правителството... отъ м. Февруарий 1933 год., легионерската младежка организация е характеризирана като самородно национално движение за борба противъ Ньойския миренъ договоръ и противъ настѣпващия болшеvizъмъ"... "отричала е и отказва да се нарича, и да я наричатъ фашистка. Не е подържала и до край на съществуването си партийни връзки съ младежката организация на Мусолини "Джовинецъ" и "Хитлерюгендъ" въ Германия"... "Не се е изявявала като антисемитска и расистка организация"... "Последната регистрация на Легионеритъ е била отъ Февруарий 1939 год. Картотекирани сж между 230.000 и 300.000 млади Легионери".

По отношение на д-ръ Иванъ Дочевъ вестника пише, цитираме:

"Като политически деецъ Дочевъ е показалъ завидни ораторски и организаторски способности. Словото му всъкога е било логично, безъ всъкакви украшения и блѣсъкъ на фразата, но съ непосредствено въздействие върху слушателитъ, което за дълго се задържа. Съ това слово той е увлекать и привлекать хиляди млади хора, отъ които малко сж останали живи, но все още изпитватъ силата му. Отличенъ полемистъ и опонентъ, който винаги пази достойнството на другата страна, както да се е отнесла къмъ него. Милиони телевизионни зрители се убедиха въ свежестта на паметта му и убедителността на аргументитъ му, на почетната му 87 годишна възраст".

Края на статията завършва, цитираме:

"Никой не е направилъ повече за каузата на обезправения български народъ отъ БНФ въ САЩ, отъ Легионеритъ организирани въ него и отъ председателя имъ Иванъ Дочевъ".

Ние нѣма какво повече да кажемъ Вестникъ "Ранно Утро" отговори вмѣсто насъ на комуниститъ и на всички наши врагове.

В-къ **КОРОНА** който се бори за възстановяване на Монархията въ България, годишенъ абонаментъ \$ 100 по чекова смѣтка 920-422-133-300-6, Българска Поц. Банка, Булевардъ "България" № 1, София

В-къ **ЗНАМЕ** издание на Демократичната партия - сведения за абонаменти до в-къ "Знаме", бул. Дондуковъ № 8 София - 1000, тел. 359-2-800183 Факсъ 359-2-803411

Пътя на президента

Няма да се връщаме въ по-далечно време на така нареченото десидентство, защото се оказва, че въ тоя период се появяват твърде неясни петна въ поведението на Желевъ. Важенъ остава периода на активенъ политически животъ въ страната. На чело на "всичко" бѣ дребенъ инцидентъ въ градинката предъ сладкарница "КРИСТАЛЪ". Това бѣха дни, въ които се провеждаше въ страната ни ФОРУМЪ въ защита на околната срѣда съ делегати отъ всички страни членки на Свѣтовната екологична организация. Този инцидентъ възпламени искрата на първия публиченъ протестъ срещу произвола на милицията надъ събралото се множество отъ обикновени хорица. За първи пътъ тѣ надвиха страха си, който десетилѣтия парализираше волята имъ за съпротива срещу ежедневнитѣ произволи на властта. Народътъ все по-смѣло излизаше на улицата. Надигаше се мощна вълна отъ народно негодувание. Набързо бѣ спретната оформяща се опозиция съ опредѣлена насоченостъ. Това ставаше нѣкакъ си като по инерция, чийто източници не се знаеха, а и никой не си задаваше подобни въпроси. Ентузиазъмътъ и въодушевлението експлозивно нарастваха. Всичко се завъртя около така наречения клубъ за подкрепа на преустройството, въ което се осещаше прикритото участие на БКП, но отъ разстояние. Така се формира опозиционното политическо ядро подъ зоркия погледъ на Б.К.П. Това политическо ядро се нарече Съюзъ на демократичнитѣ сили. Народътъ се стълпи бързо и безкритично около новия политически съюзъ за борбата срещу комунистическата властъ. Единъ бѣше лозунга "Долу комунистическата властъ, искаме свобода!" Символъ на тази идея бѣха буквитѣ С.Д.С. Тѣ станаха знамето и вдъхновението на всенародното движение, което растѣше ежечасово. На гребена на тази величествена вълна отъ народно негодувание се видѣ невзрачната и политически неизвестна личностъ на Желевъ...

Комунистическата партия, явно смутена отъ губене на контрола върху събитията, пристѣпи къмъ изпълнение на предварително изготвена програма. Набързо стѣкми дружески превратъ срещу Тодоръ Живковъ съ всичкитѣ почести за признателностъ къмъ мѣдрото му ръководство. Издигна лозунга, че въ страната се правятъ промѣни и че комуниститѣ ще премахнатъ комунизма. Главенъ

герой въ тази комично оперетна политическа мелодрама бѣ Андрей Лукановъ. Народътъ не повѣрва и все по-смѣло излизаше на улицитѣ и площадитѣ. Походътъ му срещу комунизма и тираничната му властъ ставаше все по-неудържимъ и застрашителенъ. Хилядитѣ решително, безъ колебание обсадиха Народното Събрание и настойчиво поискаха оставката на комунистическия президентъ Петъръ Младеновъ. Настѣпи паника вътре въ парламента. Стигна се до известното вече предложение на Младеновъ... да се повикатъ танковетѣ. Хилядитѣ отвънъ напиреха и застрашаваха да навлезатъ въ парламента и отстранятъ народнитѣ представители, министри и комунистическитѣ първенци. Въ този моментъ, човѣкътъ, за който само Богъ знае какъ се бѣ изкачилъ на гребена на тази гигантска вълна, въ която буцуваше стихията на народния гнѣвъ, призова да се търси законностъ. Танковетѣ не дойдоха... Желевъ бѣ този човѣкъ и увѣряваше, че комуниститѣ ще изпълнятъ обещанията си. Следъ този зовъ на измамата стохиялното мнозинство недоволено се примири и се разотиде съ неизживяна мяка. Това промѣни хода на събитията и отдалечи народа отъ желаната свобода и промѣната, която чакаше. Това бѣ първата измама, съ която бѣ подведенъ и излъганъ хилядниятъ народъ. Желевъ като човѣшки индивидъ съ нищо не впечатлява, нито физически, нито духовно. Физиката му предизвиква лекъ присмѣхъ и съчувствие. Духовни качества на превъзходство надъ голѣмия брой интелигенти, които го заобикаляха, не се забелязватъ у него. Говорътъ му отблъсква, мисълта бавна, неясна, почти досажда. Всичко това предизвикваше въпроса, какъ можа тази невзрачна личностъ да се настани на първитѣ мѣста, както на "крѣглата маса" така и на председателското мѣсто на СДС. Широко крѣгъ интелигентни хора отъ актива на СДС притежаватъ качества, които му липсватъ и ся съ далечъ по-богати и духовни възможности. Съ едно единствено нѣщо той превъзхожда всички. Това качество не се демонстрира и се носи скрито. То е хитростъта, типичната селска хитростъ, която винаги късно се разкрива при общуване. Хрисимъ - скромно, почти безпретендиозно поведение, не изявиени амбиции. Съ грозна, но миловидно нагласена физиономия. Разбира се, че едва ли би стигналъ до нѣкъде, ако вървеше самъ

безъ своитъ скрити и никому неизвестни и внимателно подобрани помощници отъ онази тайствена сила, съ която е свързанъ. Той съ изключителното качество, съ което сж надарени дребничкитъ хора, пылъше нагоре и стигна най-високото мѣсто. Една частъ отъ тѣзи скрити личности партията предвидливо прибра. Нѣкои останаха съ нови поръчения, а други днесъ сж пакъ около него, пакъ стоятъ въ сѣнка и предопредѣлятъ ходветъ му, програмирани отъ БСП. Съ бавни, но сигурни стѣпки Желевъ се изправи предъ президентския постъ, предопредѣленъ за него по предварителна уговорка. Днесъ това се доказва, че Желевъ е станалъ президентъ презъ 1990 г. съ предварително тайно споразумение съ БСП скрито отъ НКС на СДС. Изнесе се въ пресата документално отъ известния съ честността си и безспорна независимостъ депутатъ отъ БСП, младъ историкъ, Драгомиръ Драгановъ. Хрисимиятъ ни президентъ нѣма куража и доблестъта да опровергае доказателствата на г. Драгановъ, който нѣколко пѣти го кани публично да излезатъ и двамата предъ народа и да изяснятъ случая, съ който Желевъ измами отново всички. Това е втората негова голѣма лъжа. Следъ като зае поста президентъ не се поколеба да заяви публично предъ журналисти, че е марксистъ. Има дързостъта да обяви въ чужбина още една негова лъжа, че въ България нѣмало вече комунизъмъ. Следъ като СДС спечели изборитъ презъ м. Октомври 1991г. се откри пѣтя за изборъ на президентъ. С.Д.С. вече имаше редица резерви предизвикани отъ особеното поведение на Желевъ. На съвестъта му тегнѣше и внушението и натиска върху ръководството на СДС да влѣзе въ коалиционното правителство на Д. Поповъ, изобретено отъ БСП.

Затрудненията на СДС настѣжиха когато трѣбваше да се излъчи кандидатъ за президентъ. Желевъ побърза да даде своята кандидатура, като направи изявления, че въ България комунизъмътъ все още господствува, съ което се самопроверга. Националниятъ съветъ на СДС постави кандидатурата на Желевъ за обсъждане. Нито една отъ партиитъ въ коалицията не прие Желевъ за безспоренъ кандидатъ. Следъ дълги и трудни разисквания и лутания кандидатурата му бѣ приета, но при известни условия, които трѣбваше да приеме безъ измѣнения и да изпълни, съ декларация предъ НКС на СДС. Желевъ се яви предъ НКС прие всички условия безъ възражения и декларира, че ще ги изпълни. Първото условие бѣ, че той трѣбва да излезе

отъ позицията, че е кандидатъ на СДС въ предизборната борба. И тукъ той измѣни на СДС, излъга електората, който го избра и още по-гадното за човѣка, той обяви война на СДС и не изпълни нито едно отъ условията, съ които бѣ приетъ за неговъ кандидатъ. Това е абсурдъ, безъ прецедентъ въ парламентарната история на демократичнитъ общества. Когато правителството на С.Д.С. навлѣзе въ най-труднитъ и тежки сфери на промѣната, когато се сложиха основитъ за реална смѣна на системата, когато почна да се търси отговорностъ отъ комуниститъ за тѣхнитъ чудовищни престѣпления, тогава именно Желевъ отново измѣни на СДС, излъга избирателитъ си и пренебрегна всичкитъ си обещания. Комуниститъ бързо пуснаха въ ходъ коварството си. Съ помощъта и пълното съдействие на президента свалиха правителството на СДС и създадоха ново отечественофронтовско правителство начело съ президентския съветникъ и бившъ сътрудникъ на ЦК на БКП Л. Беровъ. Това е новия образъ на зловещата личностъ въ политическия животъ – Кимонъ Георгиевъ, вулгаренъ агентъ на КГБ. Това е четвъртата измама на Желевъ. Жестоко погазване волята на избирателитъ, тѣхнитъ надежди, позорно сътрудничество съ мѣчителитъ на народа, съ партията чието главно сръдство въ политиката е духовния и кървавъ тероризъмъ.

Президентътъ окончателно се потопи съ цѣлия си ръстъ въ тинята на лъжата. Забрави обещанията си, щедро раздавани предъ избирателитъ за справедливо наказание на виновницитъ за катастрофата, обещанията за връщане на окраденитъ пари отъ държавата и народа, обещанията за връщане на земята и иззетото имущество на населението. Г. президентътъ забрави всичко това и не обели нито думичка за престѣпното и не законно поведение на БСП. Той говорѣше за национално помирение. Това е новата лъжа, съ която комуниститъ искатъ да измаматъ народа и се спасятъ отъ неговия гнѣвъ. Измама, която президента постоянно припева и помага да се отклони вниманието на стѣнния народъ отъ социалната бездна, въ която ежедневно потъва. Ще се подаде ли народътъ на тази нова измама и на лъжливия президентъ или ще пробуди отново мощнитъ си сили и ще отхвърли винаги това тегло причинено отъ комунистическия октоподъ, който все още смуче жизненитъ му сили? Това ще покаже българскиятъ народъ въ изборитъ, които така или иначе трѣбва да дойдатъ.

П.К.П.

Неоспорими факти за вѣковната руска подлостъ

Драгомиръ Загорски

Нѣматъ край подмолнитъ руски деяния за заграбването на нашата Родина и превръщането и въ тѣхна колония. Още преди вѣкъ и половина единъ отъ най-крупнитъ български политически дейци отъ епохата на възраждането Георги Раковски прозря тайнитъ руски намѣрения и се обърна къмъ българския народъ да спре емиграцията си, следване или търсене на работа въ Русия за да не се обезлюдява Родината...

Далновидни родолюбци издигнаха зовъ: "Не чакайтъ руска помощъ, всѣка помощъ се заплаща съ кръвъ". Само сто години преди смъртта на Раковски, прочутия френски историкъ и философъ Волтеръ каза: - "Никога въ свѣта не сж водени войни за премахване на самаритъ, а за грабване на шпоритъ."

Раковски стигна до мисълта, че българския народъ може да разчита само на собственитъ си сили, за да постигне Национално Освобождение.

Не закъснѣха четитъ на Хаджи Димитъръ и Стефанъ Караджа. Борбата се поде от Каравеловъ и Ботевъ, Левски хвърли семето въ страната. Бенковски, Воловъ, Каблешков и Бачо Киро поведоха нови чети... Пламъкътъ избуя презъ Априлското въстание. Българската храбростъ се разчу изъ цѣла Европа, трепна и столицата на Британската Империя. Представители на Великитъ сили се събраха въ Лондонъ да обмислятъ положението на Балканитъ и подписаха протоколъ, който принуждаваше Турция да приеме реформи...

... Чакъ тогава руснацитъ тръгнаха да "освобождаватъ" проливитъ и търсятъ излазъ на Бѣло море...

Възползувани отъ войната, българското племе се вдигна като ураганъ срещу вѣковното робство и извоюва свободата си.

Едва стѣпила на кракъ, младата държава падна подъ Руска окупация. Първото българско управление се грабна, отъ ржцетъ на петъ руснака и само просвѣтата бѣ дадена на българина Маринъ Дриновъ. Стотици руски офицери и генерали дирижираха страната. Започнаха вътрешни борби и нови кръвополития.

Първъ Стефанъ Стамболовъ разкри подмолнитъ намѣрения на лъже-освободителитъ и ги изгони. Народътъ отдѣхна. Младата държава търсѣше изходъ отъ тежкитъ вѣковни страдания. Трима млади мъже извършиха "Съединението" на своя глава, безъ страхъ отъ подписитъ на Берлинския договоръ, руски закани, съседни отношения и европейски сили. Князь Батенбергъ заплати съ абдикацията си...

Завоевателитъ продължиха да гледатъ стрѣвно къмъ плячката си. Не мина много и руския императоръ изпрати въ София бивше-то военно аташе отъ Виена - генералъ баронъ Каулбарсъ, съ цель да подкопае уститъ на България и наложи руско влияние.

Едва слезълъ отъ кораба на Дунавското пристанище въ Люмъ, той започна да се заканва, псува регентитъ и силе оскърбителни думи къмъ българитъ. Този емисаръ съ нищю не се отличаваше отъ другитъ руски офицери, груби и надменни, тѣ винаги подчертаваха превъзходството си на господари къмъ подчинената рая. Каулбарсъ разчиташе само на русофилитъ и се излъга!

... А кои бѣха тѣ?

Ю своя произходъ чужди на българския народъ - изселници, гърци или сърби, цинцари и гагаузи, арменци и цигани, които се кланѣха на турския режимъ и станаха чорбаджии. Следъ руската окупация се подмазваха на новитъ властници и юде съ пари, юде съ хитростъ влѣзоха въ политическото управление, като спѣваха правилния пѣктъ на решителния и предприемчивъ български духъ.

Тѣзи русофили очакваха сяция чорбаджийски животъ, какъвто имаха при турцитъ и не се интересуваха отъ бъдещето на България. Подаваха ржце на всички чужди окупатори за да си запазятъ имуществата.

Добре ги познаваше Стефанъ Стамболовъ, бѣ свикналъ на тѣхнитъ коварни игри и ловки маневри и съ подкрепата на болшинството български националисти отъ Народното Събрание изгониха Каулбарса...

Подлъганъ отъ нестабилнитъ русофили, побѣснѣлъ отъ ядъ и злоба, той потърси турска помощъ!

... И ето единъ документъ отъ онова тежко време:

Каулбарсъ стигналъ въ Ц-градъ на 10 ноемврий.

На 12 ноемвр. билъ приетъ на ауденция отъ Султана, която траяла 45 минути. На тази ауденция Каулбарсъ, като изсипалъ сума хули и клевети срѣщу Регенството и българския народъ изобщо, бѣше изненаданъ съ слѣдната ирония. „Сойле, сойле казалъ Султанътъ на своя тълмачъ: „сойле ефендиѐ: бизъ бу милетъ бешъ юзъ сене астъкъ ве кестикъ, гене хакънданъ гелемедикъ, да анларъ ми? Бу милетъ, не кесмектенъ, не асмактанъ аинаръ. (Кажи, кажи — рѣкълъ Султана на своя прѣводчикъ, кажи на господина, че ние тоя народъ петсотинъ години го клахме и бѣсихме и пакъ не можехме да му излѣземъ на глава, та тѣ ли? Тоя народъ нито отъ клание, нито отъ бѣсило се плаши“).

А когато му загатналъ, че сега е много удобенъ моментъ да окупира Источна-Румелия и да си възвърне тая област — Султанътъ се засмѣлъ и отговорилъ: „Бу бизъмъ ишимизъ дилдъръ! (Това не е ваша работа“).

Като Стамболовъ получилъ послѣдната телеграма, че Видинския, Русчушкия и Варненския консули заминали съ „Памятъ Меркурія“, а Бургазскиятъ съ „Забіякъ“ и когато му съобщили че Каулбарсъ на 9 ноември въ 8 часа прѣминалъ границата за Ц-градъ — казалъ: *„България е спасена. Силенъ е Господъ на българското Отечество“.*

Съединена България тържествуваше! Свободата даде новъ тласкъ на хората, всѣки хвана да работи за своето Отечество. Невидима сила обедини занаятчии, земеделски стопани и производители. За късо време страната се изравни съ европейскитъ народи. Износътъ надхвърли очакванията и смая едритъ западни производители.

Отново нарастнаха рускитъ апетити за плодороднитъ заддунавски земи. Подмолни агенти, платени емисари и терористи напълниха страната. Зачестиха убийства, заговори и агентати. Родоотстъпници прекръстиха най-голямата черква на Балканския полуостровъ Св. Кирилъ и Методи на нѣкакъв си руски пройдоха „Александъръ Невски“... Не спрѣха агитации и пропаганда за ново управление и свѣтло бъдеще до пълното за-

робване на България.

И въ края на Втората свѣтвна война, прокламиранитъ руски „братя“ нахълтаха въ мечтанитъ отъ вѣкове земи да ги оплячкосватъ. Подъ формата на комунизъмъ и благоденствие, заповѣдаха кланетата на българската интелигенция. Ограбиха банкитъ, населението и се настаниха въ страната като „Освободители“!

Нахалството имъ надмина всички граници. Освенъ обирътъ на цѣлата реколта съ добитъка, опустошаване на горитъ и всички природни богатства, издигнаха паметници на армии и тѣхни платени терористи и като капакъ на подигравкитъ, поставиха мраморна плоча при входа на Шипченския манастиръ въ честь на Червената армия, която дошла да освободи за втори пжтъ България.

До кога българскиятъ народъ ще търпи заблуждения отъ руска и комунистическа пропаганда за Царе и съветски освободители?
До кога ще висятъ паметници на чужди армии отъ лъже-освободители?
До кога руската мафия ще вилнѣе и ограбва Родината ни?

България СЛЕДЪ СДС

През изминалата година, България наистина върви "Отъ развала къмъ провала"

Следъ парламентарния превратъ срещу демократичното правителство на Филипъ Димитровъ, обединенитъ марксисти и Д.С. сътрудници наложиха безличното правителство на Беровъ. Надали въ Българската история е съществувало управление, събрало на едно място толкова бездарни министри, чиновници безъ моралъ и съвестъ. Подкрепяно отъ комунистическата партия, до вчера върни служители на "Братския Съветски съюзъ" и отъ една етническа група водена отъ хора съ съмнителна народностна лоялностъ, правителството на Беровъ се лшка безъ посока и безъ целъ. Това напълно отговаря на комунистическитъ планове - да внедрятъ хаосъ и анархия въ страната, и така събудятъ копнежа за "доброто минало при Живковъ". Наистина, тъ успяватъ.

Престъпностъ залива страната. Докато преди на всъки жгълтъ имаше милиционеръ, сега полицаи не се вижда! Въ центъра на София банди нападатъ граждани, момичета биватъ изнасилвани. Хората поставятъ желязни врати по домоветъ си, за да се предпазятъ отъ грабежи, а кражбитъ на коли, особено тѣзи съ чужди номера, сж обикновено явление. Много отъ колитъ иматъ звукови аларми, чието пищене се чува на всъки жгълтъ по всъки часъ на денонацието. Пъкитцата сж несигурни, цигански банди нападатъ, комунисти вилнѣятъ по селата - биятъ и заплашватъ.

Корупцията е обхванала всички отдѣли на властта и стопанския животъ. По границитъ митничари явно събиратъ "такси" за да дадатъ преднина на чакащитъ съ часове коли. Документи за "внесени" и "изнесени" стоки се издаватъ срещу минималенъ подкупъ, докато спекулантитъ правятъ милиони за смѣтка на държавата. Въ много министерства, чиновницитъ се разписватъ сутринъ, пиятъ кафе и "сокче" и изчезватъ. Гори се сѣкатъ безпланово и безнаказано, въ държавни предприятия и ТКЗС - та комунистически управители разхищаватъ и продаватъ на безценица държавно имущество.

Мафията-руска, социалистическа или българо-комунистическа, намѣрила благодатна почва, безнаказано расте и вилнѣе. "Организираната престъпностъ" е вече на лице мафиятъ замѣнятъ държавната властъ - срещу заплащане тѣ пазятъ магазини и гарантиратъ сигурностъ...

Смъртното наказание е отмѣнено, споредъ новоизпеченитъ демократи, не е демократично убийци да бждатъ наказвани съ смъртъ!

По софийскитъ улици се виждатъ стотици луксозни коли, но дали властта е провѣрила какъ сж купени, платени ли сж данъцитъ?

Изнасятъ се факти и документи за милионни злоупотреби съ държавни предприятия вътре и вънъ отъ страната. Бивши комунистически величия отварятъ банки и частни фирми, въ които се разиграватъ милиони, неизвестно отъ юде дошли, докато милиарднитъ държавни дефицити все още не се знае юде сж отишли. Всичко е покрито въ "незнание" и непрогледна мъгла.

Въ сжщото време пенсионери съ 1,200 лева месечна пенсия броятъ стотинки, за да купятъ най-необходимите продукти. Подкупътъ за единъ полицаи е една "хилядарка" - едномесечната пенсия на единъ честенъ гражданинъ, плащатъ години наредъ въ пенсионния фондъ, който бѣ обранъ до последния левъ отъ комуниститъ.

Случайно ли е това развитие, или то следва единъ предначертанъ планъ? Може-би отговора ще намѣримъ въ книгата "Фашизмътъ" на президента Желевъ, който до голѣма степенъ е отговоренъ за настоящето състояние на нѣщата.

На стр. 345, издание 1990, той пише: "Тоталитарната фашистка /т.е. комунистическа/ държава не може да се либерализира и демократизира безъ да се разложи. Отъ нея къмъ демокрацията води само единъ единственъ пътъ - разложението, юдето военната диктатура е само преходно, междинно звено".

Изглежда докторътъ съ всички свои манипулации иска да докара въ действителностъ това състояние, което теоретически е описатъ въ книгата си. Ако това е така, то следващата стъпка ще бжде военна диктатура. - Това може-би обяснява президентската пре-заангажираностъ съ силитъ за сигурността и обкржението му отъ генерали съ съмнителни демократични разбирания...

За насъ, незаразенитъ отъ марксистическия бацитъ, които не върватъ, както Г-нъ Желевъ, въ "методологията на марксизма" - историческия материализъмъ, - тази най-солидна и плодотворна теоретическа база за изучаването на историята и общество-

то..." /Фашизмът, 1990, стр. 26/, нито
разложението, а още по-малко военна дикта-
тура, неминуемо свързана с кървопролития,
сж неизбежни. Необходимо е комунистическа-
та партия - партията на злото и разложени-
ето - да бъде поставена извън закона, за
да се отвори пътя за истинска демокрация.
Необходимо е едно про-българско, антикому-
нистическо Народно събрание и правител-
ство да поеме ръководството на страната,
да сложи край на безнаказаната престъп-
ност, на безскрупулната спекула и безсъ-
вестното ограбване на държавата. А това

може да се постигне с най-силното оръжие,
с което всеки свободен индивидъ разпола-
га - бюлетина при едни свободни, неманипу-
лирани избори.

Ако има нщо неизбежно, то това е
края на комунизма! Выпръки всички пръчки
по пътя към демокрация, не тръбва да се
подаваме на апатия, безнадежност и без-
действие. Идва денът, въ който всеки ще
получи заслуженото - убийците и терорис-
тите - затворъ, честния гражданинъ - сво-
бода и благоденствие.

А. Д.

Bulgarian National Front, Inc.

Founded 1947

WORLD CENTRAL COMMITTEE

До г-нъ Лжчезаръ Тошевъ, Народенъ Представителъ

До г.г. Редакторитъ на :
Вестникъ "Преломъ", вестникъ "Демокрация" и
вестникъ "Анти" - София, България

Българскиятъ Националенъ Фронтъ, Инк., Чикаго, САЩ, подкрепя без-
резервно взетото отъ Народния Представителъ и Представителъ въ Съвета
на Европа г-нъ Лжчезаръ Тошевъ становище въ връзка съ нелегитимността
на днешната Българска Конституция, изработена и приета отъ едно неле-
гитимно Велико Народно Събрание.

Търновската Конституция бѣ отмънена незаконно отъ една престъпна
партия, настанена на власт отъ чужда окупационна сила и управляваща
съ тероръ, насилие и убийства.

Изборитъ за Велико Народно Събрание презъ Юний 1990 год. бѣха фал-
шифицирани и опорочени, проведени при изградения феодаленъ комунисти-
чески строй по села и градове, за което свидетелствува и доклада на пар-
ламентарната комисия за провѣрка на изборитъ за Велико Народно Събра-
ние презъ 1990 година.

За да се отвори пътя за едно демократично развитие необходимо е -
Обявяване на противоконституционността на кървавия деветосептемврий-
ски превратъ отъ 1944 година и възстановяване на Търновската Конститу-
ция.

20 Октомврий 1993 г.

Дипл. инж. Александъръ Дърводълски
За Президиума на Българския
Националенъ Фронтъ, Инк.

Bulgarian National Front, Inc.

Founded 1947

WORLD CENTRAL COMMITTEE

Incorporated in the State of New York
November 7, 1958
Non Profit Organization

Illinois 23307, November 16, 1962
Federal Tax Exempt # 36-3208582
I.R.S. Sect. 501-State of Illinois 1967
Trade Mark registration "BORBA"
N.Y. 38R-11031, November 20, 1967

Mailing Address:

P. O. Box 46250
Chicago, IL 60646, U.S.A.

Г О С П О Д А,

От самото си създаване /1948год./ Българският Национален Фронт неотклонно следва твърда линия за ликвидиране властта на комунистическия натрапници. Унищожаване на политическия и икономическия им корени в България е смисълът и съдържанието на нашия живот, високо патриотичната цел на нашата борба. Ние сме за конституционно правовъ редъ, гарантиращ политическия и граждански права и свободи на народа възстановен в оня видъ, в който той съществуваше в Родината ни до преди заграбване на властта от комунистите на девети септември 1944 година.

Българският Национален Фронт с най-сериозно внимание следи развиващите се политически и икономически преобразувания, настъпили през последните четири години в България. Той не само следи, но и взема активно участие при тези преобразувания, като ефективно съдейства за тяхното осъществяване. Нашата помощ като изгнаници, напуснали принудително Родината е пълноценна морална и ограничено материална в подкрепа на демократичните процеси.

В настоящия момент ние сме загрижени от тенденцията да бъде блокиран пътя на тези процеси от сили, които в продължение на близо половин век тероризираха народа ни, отнемайки му елементарните човешки свободи. Неокомунизмът е отново в настъпление и в каквато и форма да се проявява, същността му остава една: политическа и икономическа диктатура, беззакония, погазване на правовия редъ и всичко това облечено в защитната риза на някакви закони.

Срещу тези тенденции НИЕ заедно с ОГРОМНАТА ЧАСТ ОТЪ БЪЛГАРСКИЯ НАРОДЪ ОТПОЧВАМЕ БОРБА.

Ръководейки се от необходимостта на момента, ние призоваваме ВСИЧКИ АНТИКОМУНИСТИЧЕСКИ СИЛИ ДА ОБЪРНАТЪ ПОГЛЕДЪ КЪМЪ ВХОДА НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ И ПРОЧЕТАТЪ:

"ВЪ СЪЕДИНЕНИЕТО Е СИЛАТА"

Нека кажемъ в този исторически за Родината ни моментъ НЕ на дребнавостта и себелюбието !

Нека кажемъ НЕ на онова, което ни раздъля !

България е на кръстопътъ - ДЕМОКРАЦИЯ или НЕОКОМУНИЗЪМЪ !

Въренъ на политическата си линия, и в желанието си да подпомогне здравите демократични сили в българския политически животъ БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

ОРГАНИЗИРА ВЪ БЪЛГАРИЯ

НАЦИОНАЛЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ЦЕНТЪРЪ, КОЙТО СИ ПОСТАВЯ ЗА ЦЕЛЪ ДА ОСЪЩЕСТВИ ИНФОРМАЦИОННА ВРЪЗКА МЕЖДУ ВСИЧКИ АНТИКОМУНИСТИЧЕСКИ СИЛИ, КАТО ПОДГОТОВКА ЗА ЕДНА ЕФИКАСНА ПРЕДИЗБОРНА БОРБА.

НЕКА ТОВА БЪДЕ ПЪРВАТА СТЪПКА КЪМЪ НАШАТА ПОБЕДА НАДЪ НЕОКОМУНИЗМА !

Централенъ Управителенъ Съветъ на Българския Националенъ Фронтъ, инк.
Чикаго, 30 Окт. 1993 г.

На България се дължи удовлетворение !

Д-ръ Димитър Вълчевъ

Тази статия, незагубила и до днес своята актуалност, бѣ публикувана въ сп. Борба - Януарий 1988 г.

Това е последната статия на д-ръ Дим. Вълчевъ - единъ отъ основателитѣ на Б.Н.Ф., починалъ въ Мюнхенъ на 6 Мартъ 1988 год.

Борба

Едва ли има другъ европейски народъ, комуто да е била сторена въ съвременната история незаслужено и произволно толкова неправда, както на нашия български народъ още въ зарата на освобождението ни отъ петвѣковно турско иго. Така, Берлинскиятъ конгресъ на Великитѣ сили презъ 1878 година, поради опасения, че новоосвобождаващата се българска държава може да послужи за база на руската експанзия къмъ Сръдиземноморието и за контролъ на пътя презъ Суецкия каналъ, разпокъса безпощадно Санъ-Стефанска България, чийто граници се съвпадаха съ етнографскитѣ предѣли на народа ни.

Тѣзи подозрения и опасения на Западнитѣ велики сили, колкото и понятни отъ гледище на рускитѣ домогвания и цели, преследвани съ така наречената "освободителна война", се оказаха обаче толкова и неоснователни и неоправдани досежно мнимата готовност на нашия народъ да послужи за мостъ на руската експанзия като допусне страната ни да бжде превърната въ замислената отъ Петербургъ "Заддунавска губерния". Въ действителностъ стана точно обратното: Народътъ ни и тогавашнитѣ негови политически водачи, между които влѣзна въ историята на първо мѣсто името на Стефанъ Стамболовъ, дадоха решителенъ отпоръ на всички тѣзи руски домогвания, като останаха непреклонни въ волята си да отстояватъ нашия националенъ суверенитетъ.

Безогледното разпокъсване на Санъ-Стефанска България обаче не остана безъ фатални последици за съдбата на новосъздаденото Българско Княжество и по-късното Царство. То обрече България на злочеста участъ, като ни застави да водимъ кървопролитни войни за Съединение и Обединение

съ наши родни братя, останали въ Тракия и Македония, въ Западнитѣ покрайнини и Добруджа подъ чуждо турско, сръбско и ромънско иго. Ако Балканитѣ по него време придобиха прозвището на "Барутенъ погребъ", то се дължи не на мнимия "размирненъ нравъ" на Балканскитѣ народи и още по-малко на насъ - българитѣ -, а всецѣло на фаталнитѣ решения на онзи Берлински конгресъ, който безотговорно раздробилъ националниятъ интегритетъ на страната ни и настървилъ териториялни апетити у нашитѣ съседи.

Българската национална трагедия стигна при това въ наши дни своя апогей, когато въ края на втората свѣтвна война, съжитѣ онѣзи Западни велики сили, които навремето въ Берлинъ раздробиха лекомислено нашия националенъ интегритетъ и то поради опасението, че една цѣлостна България би могла да се постави въ услуга на своята "освободителка" Русия за осъществяване на нейната експанзия къмъ Сръдиземноморието, сега въ Ялта харизаха доброволно цѣлата ни страна на руската завоевателка!

Парадоксално е при това, че тази отстъпчивостъ и този обратъ въ ориентацията на Запада спрямо руския империализъмъ стана по време на циничната болшевишка властъ въ Москва, която подъ знамето на така наричаната "пролетарска революция", открито цели и осъществява руското владичество не само надъ Проливитѣ, а и надъ цѣлия свѣтъ!

Така днесъ нашиятъ народъ, озлочестенъ навремето отъ съдбоноснитѣ решения на Берлинския конгресъ, се вижда не само лишенъ отъ своя националенъ суверенитетъ, а и хвърленъ въ лапитѣ на бруталния руски болшевизъмъ и обреченъ на систематична асимилация по вина на известни Западни сили и настъпилия обратъ въ тѣхното отношение къмъ пословичния руски империализъмъ.

Ето защо, ако настѣпи единъ денъ край на руската напасть, и Свободниятъ Западненъ свѣтъ отново ще има думата по международния свѣтовенъ порядъкъ, не бива да се забравятъ сторенитѣ на България неправди, като на нашия жестоко изтерзанъ и неоправданъ народъ бжде дадено дължимото му се удовлетворение. Ето каузата, за която ние - българитѣ въ свободния свѣтъ - сме длъжни днесъ денъ и нощъ да пледираме предъ отговорнитѣ фактори и общественото мнение на Западъ, за да бжде отредено за народа ни справедливо и честито бждеие.

Аминь!

М ъ л ч а н и е !

(политическа недостатъчност или криворазбранъ прагматизъмъ)

Гошо Спасовъ - България, членъ на Българския Националенъ Фронтъ /инк./

Мълчи Съюза на Демократичнитъ Сили. Мълчатъ партиитъ въ коалиция. Мълчи Движението за Права и Свободи. Мълчи Българската Социалистическа партия. Мълчатъ партиитъ отъ Парламентарния Съюзъ за Социална Демокрация. Мълчатъ и множеството партии, организации, съюзи, движения и общности, нѣмащи парламентарно представителство. Дроколкото мълчанието е нарушено отъ нѣкой, гласътъ е толкова тихъ и немощенъ, че едва се чува или е отправенъ безлично и на погрѣшенъ адресъ - или адреситъ отговарятъ: "Не е времето"! А времето безмилостно си отминава, като имъ показва, че момента е безвъзвратно пропуснатъ. Показателенъ въ това отношение е случаятъ съ "отвореното писмо", депозирано въ канцеларията на парламента презъ Октомврий 1992 отъ Българската Дем. Конституционна партия. То е адресирано до председателя на парламента, народното представителство и е огласено отъ сръдствата за масова информация, но и до този моментъ е оставено безъ движение, дори не е счетено, че отговора за получаването му въ такива случаи е задължителенъ, като елементаренъ актъ на уважение.

ЗА КАКВО СТАВА ДУМА ?

Седмото Велико Народно Събрание, а и тридесетъ и шестото обикновено, приоритетно, въ парламентарната си дейностъ, имаха за задача да възстановятъ правовия редъ, гражданскитъ и политически права на българския народъ, суверенитета, независимостта и националнитъ достоинства на страната, отнети презъ тоталитарно - комунистическото управление. Показателно е, че въ всички проекто-законали внесени за разглеждане и въ дветъ Народни събрания въ тази насока, а и въ приетитъ такива се говори за ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ. Не се говори за даване на народа граждански и политически права, каквито той е нѣмалъ. Не се говори за обявяване на България за суверенна и независима държава.

КАКВО ОЗНАЧАВА ТОВА ?

Че тѣ сж съществували, надеждно охранявани отъ единъ демократиченъ основенъ законъ, че сж били ефективно действащи, че въ единъ моментъ отъ политическото развитие на нашата държава сж били отнети и затова по парламентаренъ пътъ се връщаме къмъ тѣхъ.

Основателно и разбиранемо въ връзка съ тѣзи законодателни действия възникватъ нѣколко въпроса:

Отъ кой моментъ правовиятъ редъ въ България е билъ противоконституционно погазенъ ?

Отъ кой моментъ на българския народъ сж отнети гражданскитъ и политически права ?

Отъ кой моментъ България престава да бжде суверенно независима държава ?

Безъ колебание на тѣзи въпроси може да се отговори еднозначно:

Отъ момента въ края на Втората Свѣтовна война, когато България бѣше окупирана отъ съветската армия ! Тази окупация даде възможностъ на 9 Септемврий 1944 г. съветската агентурна мрежа съ тероръ и кръвъ да завземе властта и да установи комунистическо, антидемократично, диктаторско по съдържание и тоталитарно по форма управление.

Това предѣлно ясно се знае отъ всички. Повтарянето едвали допринася нѣкаква полза за вникване въ смисъла и съдържанието му. Но, то се оказва необходимо, защото по неговата същностъ, като бруталенъ противоконституционенъ актъ, извършенъ подъ закрилата и щикветъ на чужда окупационна военна сила мълчатъ всички. Мълчатъ и тѣзи, които трѣбва да го изяснятъ като демократи и строители на нова демократична България. Мълчатъ и тѣзи, които биха желали да се разграничатъ отъ послѣдствията му за да добиятъ облика на демократи.

Мълчи парламентътъ ! Мълчи президентътъ ! Мълчи правителството !

Мълчатъ бивши и настоящи Народни представители, бивши и настоящи председатели на парламента, бивши и настоящъ премиер-министъръ. Мълчатъ тѣзи, въ чиито рѣце е възможността да го внесатъ за разглеждане въ висшия законодателенъ органъ, за да намѣри своето справедливо решение по парламентаренъ пътъ.

КАКЪ ДА СЕ ОБЯСНИ ТОВА МЪЛЧАНИЕ ?

Или е политическа недостатъчностъ, или е неосъзнатъ прагматизъмъ !

ЗАЩО ?

Известно е, че 7-то Велико народно събрание и 36-тото обикновено, вмѣсто да

излъзатъ съ ясно и категорично становище за същността на деветосептемврийския превратъ 1944 година като антидемократиченъ и противоконституционенъ съ всички произтичащи отъ това правни последици, тѣ се задълбаха въ лабиринта на законово корегирание на последицитѣ отъ този актъ. Практически по законодателенъ пътъ се премахватъ последицитѣ отъ единъ противоконституционенъ актъ, а самиятъ той остава въ правното пространство законодателно нерешенъ. **НАИСТИНА ПАРАДОКСЪ !**

Едва ли би имало сила, която би могла по парламентаренъ пътъ да премахне тѣзи последици, безъ преди това по същия пътъ да е премахнала причината за тѣхното появяване.

А, ПРЕМАХВАНЕ НА ПРИЧИНАТА БИ ОЗНАЧАВАЛО !

Тридесетъ и шестото Обикновено народно събрание /Великото е вече история/ на основание чл. 86 ал. 2 въ връзка съ чл. 81 ал. 2 и чл. 87 ал. 1 отъ фактически действувашата конституция, да излъзе съ ДЕКЛАРАЦИЯ и вземе РЕШЕНИЕ, съ което да обяви ПРЕВРАТА на 9 СЕПТЕМВРИЙ 1944 год. за НАСИЛСТВЕНЪ- противоконституционенъ извършенъ въ грубо нарушаване разпоредбитѣ на действащата по време конституция и всички последващи го актове за НИЦОЖНИ. Така, действайки по този пътъ, парламента като изразителъ на представенитѣ въ него политически сили, ще докаже, че действия въ посока опредѣлена му отъ избирателитѣ. Тя е само една ! Разграждане и смѣна на тоталитарно-комунистическата система съ демократична, такава, каквато е била до заграбване на властта отъ комуниститѣ на 9 Септемврий 1944 г. За извършването на такава смѣна, огромна частъ отъ българския народъ даде довѣрието си на Съюза на Демократическитѣ Сили на 13 Октомврий 1991 г. Такива действияя той очакваше отъ своитѣ избранници въ парламента, смѣли, радикални, а не законодателстване на "парче". Надеждитѣ му не се оправдаха. Какъ и защо, още е твърде рано да се преценява. Фактъ е, че следъ деветмесечни възможности за изчистване на този въпросъ, демократичнитѣ сили загубиха парламентарно мнозинство, респективно правителство. Откри се пътя на неокомунистическата реставрация.

Днесъ сме пакъ предъ избори. Пакъ народътъ е поставенъ предъ дилемата: да гласува ли ? Нѣма ли да остане излъганъ ? За кого да гласува ? Ще бжде ли изпълнено по-

ржението му. Въпроси, въпроси, въпроси, на които въ този моментъ е трудно да се даде отговоръ.

Тукъ е мѣстото да се доведе до знанието на политическитѣ сили въ България и становището на Българския Националенъ Фронтъ /инк./ съ седалище Чикаго - САЩ за акта на 9 Септемврий 1944 година и Търновската конституция, което становище не е отъ 10 Ноемврий 1989 г., а отъ основаването на организацията на 24 Декемврий 1947 година.

Въ чл. 3 отъ устава на БНФ приетъ на 28 XII 1948 г. е казано:

"а/ БНФ работи за освобождението на българския народъ и държава отъ насилническото комунистическо управление наложено съ акта на 9 Септемврий 1944 година.

б/ Води борба ведно съ българския народъ съ всички сръдства за премахване на незаконния и насилнически установенъ строй въ България следъ 9 IX.1944 год."

Това означава, че БНФ както и българския народъ свързватъ половинъ въковното тоталитарно-комунистическо господство въ България съ най-черната въ историята ни дата и съвсемъ естествено е да искатъ политическитѣ демократични сили представени въ парламента, приоритетно да поставятъ въпроса за обявяване извършения на тази дата кървавъ превратъ за противоконституционенъ.

БНФ застава твърдо задъ основнитѣ положения на предизборната програма на СДС, изложени отъ г-нь Свѣтославъ Лучниковъ въ в. "Демокрация" отъ 25 Окт. 1993 год., но БНФ счита, че за осъществяването и съ абсолютнo необходими институционни граници.

ВЪ КАКВО СЕ СЪСТОЯТЪ ТѢ ?

Въ Точка "е" на същия чл.3 отъ устава на БНФ е записано:

"Признава Търновската конституция за основенъ законъ на Българската държава, оставащъ въ сила и днесъ, който осигурява на българския народъ едно управление основано на демократическитѣ начала и ще се бори за възстановяването на тази конституция".

Въ Възстановяването и БНФ вижда институционнитѣ граници за "преодоляване пораженията отъ комунизма".

Стига мълчание ! Стига политическа недостатъчностъ и криворазбранъ прагматизъмъ ! На борба за общъ фронтъ къмъ целта ! Българския народъ желае това ! Ние сме длъжни да се вслушаме !

Да опазимъ въвличането на България въ интернационалния криминалитетъ !

Едва ли у насъ могатъ да се преброятъ на пръсти ония, които сж въ състояние да обяснятъ правилно произхода на про-словутото име М А Ф И Я.

Речници и енциклопедии не доказватъ съ нищо върността на това понятие. Дори и самитъ италиански историци не сж на ясно за прозвището "МАФИЯ".

Единственото обяснение на тази дума се дава за тайна организация, която е извънъ законитъ на Италия. Освенъ съ убийства, нелегална търговия съ опияти, изнудвания, атентати, подкупи и други, мафията си е създадала свои закони и дори предлага професионални убийци срещу заплащане.

Като се изяснява нѣщо за мафията трѣбва незабавно да пояснимъ, че още преди повече отъ десетилѣтие бившиятъ режимъ въ България си е създадалъ една почти традиционална професионална връзка съ нейнитъ ръководители отъ Сицилия. Особено следъ 1987 година все повече нараства криминалната заангажираностъ на бивши членове на комунистическата партия и хора отъ върховетъ ѝ, влагайки високи инвестиции, убедени, че купуватъ утрешни политически дейци, чрезъ които си осигуряватъ при нужда единъ безопасенъ островъ у насъ.

Това "ново" сътрудничество между Мафия и экс-тоталитарни агенти отъ комунистическитъ медени години за българския народъ означава една страхотна стопанско-икономическа Голгота и зависимостъ отъ една криминална организация, която е започнала да пуца дълбоки корени въ нашата държава.

Не ще бждемъ голословни и въ увѣрение за такъвъ направенъ проектъ ще известимъ за опита на нѣкои бивши величия отъ екстрежима у насъ, довъррили се за изпълнение на една нелегална търговия съ радиоактивни материали на обигранъ, обученъ специално свой агентъ.

Италианската полиция, въ сътрудничество съ колежитъ си отъ Швейцария и други, миналата година е заловила на Итало-Швейцарската граница трима души, които опита-

АСЕНЪ ДЯКОВСКИ
(60 годишенъ)

Бивалъ шпионски агентъ на тоталитарния режимъ въ България до 1989 година, арестуванъ отъ италианската полиция въ 1992 год. за нелегално пренасяне радиоактивния материалъ Плутоний 239 на стойностъ 30 милиона долара. Снимката заимствана отъ в-къ "Курriere дела sera" Италия

ли да пренесатъ "Плутоний 239". За жалостъ върху името на България се хвърли отново калъ, защото единиятъ отъ тѣзи безсъвестни хора е АСЕНЪ ДЯКОВСКИ, който въ Турино отъ петъ години е билъ настаненъ като треньоръ по фехтовка.

Въ предварителния разпитъ той самъ се изявилъ за българинъ, който въ экс-режима на БКП е изпълнявалъ длѣжностъ въ секретната служба, т.е. шпионажъ.

Заведениятъ съдебенъ процесъ е нареченъ "Джало атомико" - атомно престѣпление и още "Плутоний Конекшънъ", защото не е за дребна сума. Отнася се "само" за ТРИДЕСЕТЪ милиона долара, което съставлява цената на 62 килограма Плутоний 239.

Полученъ отъ италиански адвокати, този въртъ български агентъ е започналъ понѣщо да признава, съ целъ да омегчи наказанието, което ще му присѣдятъ утре.

И така отъ всичко се узнава за новитъ връзки на Сицилианската мафия съ така наречения нейнъ клонъ "Източна мафия" !

Това количество радиоактивенъ материалъ твърде много загрижи не само полицията, но и военнитъ експерти, които разкриватъ нови прийоми на една престѣпна организация, която изоставя класичнитъ динамитни, нитроглицеринни, барутни и др. експлозивни и чрезъ интернационални экс-комунистически агенти, които сж все още на високи държавни служби въ бившитъ сателитни на СССР държави, преминаватъ къмъ употреба на ракетно оръжие. Въ Палермо вече сж разкрили ракетно оръжие /земя - въздухъ/. Колко и юде още сж на лице такива и въроятно още по-голъмо разрушително действие, не се знае.

България е малка държава. Интернационалното престѣпно единение търси услуги отъ рутинирани агенти на бившия режимъ. Но съ това не се свършва приобщаване престѣпността на България. Тя ще има да се проявява у насъ въ атентати и убийства. Ще създава сюсю платени корумпирани политици и дипломати. Ще изгражда закони, които да и служатъ за трамплинъ въ бждещи свои акции...

Ние знаехме, че комунистическата партия до Септемврий 1944 г. надъ тридесетъ години е имала само разрушителна, престѣпна и терористична дейностъ. Какво добро може да се очаква отъ хора, които половинъ столѣтие дерибействаха, тровиха съ ефимерна идеология младото поколѣние и обработваха чрезъ заплаха интеллигенцията, на

която промиваха умственитѣ способности и я превръщаха въ фанатична напасть за да имѣ служи? Е, при едно такова ново очертане, отъ порядѣка на интернационална мафиозна връзка, какво бъдеще можем да очакваме, ако съ бездействието си, съ примиримостѣта ни или тихомълкомъ се съгласимъ съ избора имѣ отново за държавни ръководители?

Цѣлиятъ Западень свѣтъ съ всички сръдства се чистятъ отъ подобни гниди. Една Италия, която въ невиджане и отъ сребролюбство бѣ допуснала нѣкои министри мафиози, днесъ съ изключителна енергия измива едно петно, очернило я предъ цѣлия съвременень свѣтъ.

И не сж много далече отъ истината въ Западнитѣ сръди, че въ ново време Мафията придобива интернационаленъ характеръ, т.е. излиза вѣнъ отъ досегашнитѣ си гнѣзда и намира широко поле за действия вжтре въ бившитѣ сателитни на СССР държави и въ самата Русия.

Максимата имѣ е, въ кратъкъ срокъ да се осигурятъ огромни сръдства, чрезъ които да се развиватъ и решаватъ рушителнитѣ действия въ координация.

Не съществува никоя друга организация или групировка, която да е планирала или решила съ всички сръдства да върши безредици, дестабилизации въ управление и администрации и т.н., като тѣзи на бившитѣ комунисти. Тѣхното мото е: всѣване недовѣрие всръдъ обществото, а така сжщо и психоза всръдъ населението.

"Навика е втора природа" – гласи една стара мъдростъ, т.е. членоветѣ на БКП сж една категория хора, които никога не сж влагали физически трудъ. Както преди 1944 така и сега, периода следъ Ноемврий 1989, – единственото което сж вършили и вършатъ, то е заплашвания придружени съ убийства и

ако и прикрито /но не достатѣчно/ чрезъ старитѣ предприятия и фирми, осществяватъ една търговия съ оржия и то специално за Италия по гѣстата мрежа на Мафията и нѣкой арабски страни.

Екс-гольмцитѣ на държавитѣ отъ Източна Европа, разярени отъ падането на Съветската империя, т.е. ония отъ екс-Варшавския пактъ, лесно се подадоха на предложенията на една престѣпна организация както Мафията и безумю се хвърлиха да осществяватъ нейнитѣ интернационални стопански и политически проекти, за които Сицилия не е вече подходяща да бжде центъръ. Нейниятъ опитъ отъ предишнитѣ години я научи, че т.наречената "Коза-ностра" черпи огромни парични сръдства отъ богатата Америка, юдето си разиграваха конетѣ както имѣ хрумнѣле. Но и това като че ли вече секна и обогатената достатѣчно Сицилианска Мафия пусна пипала къмъ Източна Европа, Азия а може би и Африка.

Бившитѣ сателити на СССР и самата руска държава не си даватъ още смѣтка, че Мафията е въ състояние да употреби както бактериологични сръдства като оржие, още и химически, ако помислятъ, че това може да имѣ донесе успѣхъ въ престѣпнитѣ планове.

Информирайки българския народъ върху грозяща го опасностъ целимъ, щото разумю и мъдро да реши своето бъдеще.

Демокрацията е едно съпло изражение и опредѣление на Свобода. Но за нея се изисква да се мисли и прилага по-високо ниво на култура.

Ние призоваваме цѣлия български народъ къмъ опазване вѣвличането на България въ интернационалния престѣпненъ проектъ на Мафията.

Октомврий, 1993 – Лондонъ, П.Стожеровъ

О р г а н и з а ц и о н е н ъ ж и в о т ъ

На 28 Августъ 1993 г. клонътъ на БНФ Бъфало устрои пикникъ въ вилата на г. Миро Герговъ, председателъ на клона, намираща се въ околноститѣ на гр. Бъфало. Присъствуваха членовете на Б.Н.Ф. отъ Бъфало, околноститѣ и Канада, сжщо и наши приятели между които личеца семейства Тофилови, Тумпалови, Илиеви, Павлови и др. Пикникътъ премина много успѣшно и продължи два дена. Клонътъ въ гр. Бъфало проявява една много активна дейностъ, за която членоветѣ и ръководството заслужаватъ похвала.

Проф. Мъри Ротбардъ пише въ "Културни революции" - Хроникълъ, Окт. 1992

"Къмъ Европа, азъ имамъ единъ парещъ двукъ въпросъ: Защо все още никои не е отбелязалъ необяснимия двоенъ стандартъ по отношение на бившитъ нацистки комунистически режими? И двата бѣха деспотични, престѣпни и братоубийствени. Следъ Втората свѣтвна война, националсоциалиститъ и тѣхнитъ сподвижници бѣха: 1/ пребивани на мѣсто отъ отмѣстителнитъ комунистически власти или пѣкъ отъ комунистическитъ партизани /напр. въ Италия и Франция/ 2/ сѣдени и осѣдени отъ западнитъ сили като "военпрестѣпници" и за престѣпления противъ човѣчеството - наказвани на смъртъ или дългогодишенъ затворъ. 3/ Много отъ ръководнитъ лица бѣха "денацифицирани" и затворени или пѣкъ имъ бѣха отнети правата

да взиматъ участие въ управлението и 4/ презъ последнитъ 47 години обвинени экс-наци биваха подвеждани подъ сѣдебна отговорностъ въ тѣхнитъ комунистически страни или пѣкъ въ Израель.

Забележете разликата въ отношението къмъ комуниститъ отъ 1989 г. насамъ. Не само затворническитъ пазачи, но високо поставени управници, дори такива отъ тайната полиция, не сѣ били не само екзекутирани или сѣдени за тѣхнитъ престѣпления спрямо човѣчеството, но повечето отъ тѣх сѣ все още тамъ, по мѣстата си, или като чиновници въ новитъ режими или пѣкъ като "бивши" комунисти, нарекли се сега "социалъ демократи" и какви ли не още. Липсва какѣвто и да е планъ за де-комунизация или прочистване отъ комунизма."

За националното ни достоинство !

Решението на Столиченъ Общински Съветъ да бѣде демонтиранъ паметника на съветската армия и скулпторнитъ фигури и барелефи около него, макаръ и малко позакъсняло, е напълно правилно! Цѣлата родолюбива столична общественостъ трѣбва да застане задъ професоръ Янчулевъ и го подкрепи въ изпълнението на това решение.

Доста дълго време българскитъ народъ е търпялъ тази подигравка съ неговото национално достоинство.

Нѣма народъ, който самъ да е издигалъ паметникъ на своя поробителъ. България бѣ окупирана и поробена отъ съветската армия. България бѣше СВОБОДНА, ОБЕДИНЕНА и СУВЕРЕННА държава съ свой парламентъ и правителство и поддържаше дипломатически отношения съ СССР.

На 5 Септември 1944 г. СССР обяви война не на нѣкой поробителъ, а на ЦАРСТВО БЪЛГАРИЯ и войскитъ му брутално преминаха неговитъ граници.

Време е на младото поколение да се каже историческата истина. Време е завинаги да се разбере, че нахлуването на съветскитъ войски въ Родината по нищо не се различава отъ нахлутването на византийскитъ нашественици и на турскитъ пълчища, което е записано: "България падна подъ Византийско робство" и "България падна подъ Турско робство".

Време е да се запише: "На 9. IX.1944 България падна подъ Съветско робство".

Решението на Столиченъ Общински Съветъ, ще остане въ историята ни като едно достойно дѣло, а имената на гласувалитъ го съветници ще се запомнятъ завинаги !

Стефанъ Бакърджиевъ

ПОЗДРАВЪ ОТЪ РОДИНАТА

Здравейте смѣли емигранти
отлитнали на край свѣта,
здравейте български таланти
деца на нашата страна.

Червена чума ви прогони
далечъ отъ роднитъ гнѣзда,
горчиви сълзи за васъ рони
любима майка и баща.

Отидохте въ страни незнайни
за хлѣбъ и сладка свобода
изпитахте тегла безкрайни
преследвани отъ зла сѣдба.

Съ духъ и сила вий стигнахте
високи горди върхове,
сѣдбата лаша победихте
съ свѣтлитъ си умове.

Помнете Родината мила
помнете бащина земя,
мечта, опора и закрила
за васъ ще бѣде вѣчно тя.

България е днесъ свободна
и поздравъ праца ви сега,
запѣйте песенъта народна
за българитъ по свѣта.

С Ъ О Б Щ Е Н И Я

Група Народни представители са внесли в Народното Събрание законопроект за Рилския Манастир, който урежда отношенията на държавата към светата обител и предвижда освобождаване от държавни и мѣстни данъци.

Понастоящем земиг около манастира, заграбени от партизани и партийци, все още не са върнати. Рилският манастир е национална гордост и богатство, което заслужава пълна закрила от страна на държавата против посегателствата на безвърници. Остава да видим дали сегашното Народно Събрание ще направи необходимото да приеме закона за закрила на тази Българска светиня.

Софийският Градски Съд регистрира движение "Български Национален Фронт". Решението е обнародвано в Държавен вестник брой 70 от Август 1993 год. Съ това Б.Н.Ф. предпазва от злоупотреба с неговото име от страна на недоброжелателни срѣди в България.

Софийският градски съд на основание чл. 9 и 10 ЗПП регистрира под № 44, т. 1, р. 6, стр. 137, по ф.д. № 33162/92 на 3 състав политическа партия „Движение Български национален фронт“ със седалище София.

Париж, Франция

На 28 Август 1993 година в българската Православна църква Св. Патриарх Евтимий бѣ отслужена заупокойна служба по случай 50 години от смъртта на Царь Борис III.

Чикаго, САЩ

На 29 Август 1993 година в българската черква Св. София се състоя традиционната панахида в памет на О'Бозе Почившия Царь Борис III, председателя на БНФ докторь Георги Паприковь, както и за всички жертви на комунистическия терорь в България и наши сънародници починали в емиграция. Следь службата бѣ сложена братска трапеза.

Г-жа Цвѣтана Борисова, сестра на починалия в Канада члень на ЦУС на Б.Н.Ф г-нь Тодорь Тодоровь подари за фонда "Борба" 500 лв., които ще бждат използвани за разпространение на сп. "Борба" в България. Благодаримь на дарителката.

Б.Н.Ф. - Аделаида, Австралия

Уважаеми съидейници, Съобщаваме ви, че на 29 Август Б.Н.Ф. в Аделаида организира отслужването на панахида в мѣстната ни Българска Източно православна черква "Св. Петка" по случай 50 години от смъртта на Н.В.Царь Борис III. Църковната служба бѣ извършена отъ свещеникь Тодорь Поповь. Г-жа Катя Хаджииванова говори за Царя Обединител и Спасител. В следобѣдния български радиочась по етническата радиостанция Петърь Петровь посвети програмата за живота и мистериозната смърть на Н.В.Царь Борис III.

Сърдечни поздрави
Секретарь Петърь Петровь

На 30 Октомврий 1993 год. клоньг в Чикаго свика редовно годишно събрание. Бѣха разисквани въпроси свързани с изминалата и бждеща дейность на клона.

Докладь направи председательг на клона Бриславь Борисовь, а инж. А. Дървѣдльски направи прегледь на положението в България. Избрано бѣ ново ръководство в съставь:

Председатель Б. Борисовь, подпредседатель Трайчо Стефановь, секретарь Петко Минковски, касиерь Ташо Момчиловь, членове Контролна комисия - Крумь Радевь и Стойчо Василевь.

Търси се:

Асень Георгиевь, отъ Русе, род. 1941 година, живѣль отъ 1969 год. в Ню Йоркь. Търси го Лилия Йорданова Сарайдарова, гр. Варна, тел. 052-43-2279 или пишете до редакцията.

Ана Михайлова Костадинова, омѣжена за Алберть Хорань, сега вѣроятно надъ 70 годишна.

Фамилията на Стивь Етарски, живѣещи вѣроятно в Ню Йоркь. Синоветь около 65 годишни.

Г-нь Никола Еленковь Цвѣтковь, 73 годишень, отъ Пловдивь. Живѣль в Чехия, следь това в САЩ - щата Орегонь, гр. Поткана. Търси го синьг му. Да се обади до редакцията на Борба. /Петърь Николовь/.

Г-нь Симеонь Буковь отъ Лось Анжелось, Калифорния, подари на БНФ ризи съ българския трикольорь и гербь. Приходьг от продажбата е в подкрепа на фонда Борба. Благодаримь на дарителя. "Борба".

Стокхолм, Швеция

П И С Т А О Т Ъ

ЧИТАТЕЛИ

Опититѣ на нѣкои сръди да разединятъ и разбиятъ клона на БНФ въ Швеция завършиха съ пыленъ провалъ.

Нашиятъ възобновенъ клонъ въ Стокхолмъ, ръководенъ отъ инж. Александра Симеонова се радва на подкрепата на нови ентусиазирани членове отъ старата и нова емиграция, както и на българи отъ бившата Югославия, дошли на работа въ Швеция.

По същото време въ Вестеросъ, градъ на 100 км. западно отъ Стокхолмъ, бѣ формиранъ новъ клонъ на Б.Н.Ф., а голѣмъ интересъ за организиране има и въ Южна Швеция, където има най-много населени българи. Съ това се създадоха благоприятни условия за активна политическа и културна дейностъ на българската родолюбива емиграция въ тази страна и за засилване на българо-шведскитѣ всестранны отношения. Сплотеността и единството на здравитѣ национални сили, вътре и вънъ отъ границитѣ на България, сѣ гаранция за възраждането и възхода на българщината.

Всѣка подобна дейностъ на наши сънародници заслужава похвала и признание.

Съобщава: Петъръ Захаровъ

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Председателтъ на клона на БНФ въ Бъфало
г-нь Миро Герговъ, въ Вашингтонъ

Отъ 13 до 15 Октомврий председателтъ на клона на БНФ въ Бъфало г-нь Миро Герговъ бѣше на посещение въ Вашингтонъ. Той винаги е мечталъ да се завърне въ свободна България и посещението му въ Вашингтонъ имаше за целъ да се информира

за отношението на отговорнитѣ лица относно положението въ България. Г-нь Герговъ е ималъ едновременно разговоръ съ г-нь Джакъ Кемпъ, дългогодишенъ народенъ представителъ отъ Бъфало и доскорошенъ министъръ въ кабинета на президента Бушъ. Г-нь Кемпъ е добре запознатъ съ въпроситѣ за България и е нашъ приятелъ. Г-нь Герговъ е ималъ срещи съ сенаторитѣ Робертъ Долъ, Алень Спекторъ, Мичъ Макъ Нилъ, Слотъ Гортонъ и народнитѣ представители Билъ Пекстонъ и Чекъ Куингъ. Информациитѣ отъ посещението на г-нь Герговъ въ Вашингтонъ сѣ отъ полза за неговата предстояща дейностъ въ Родината.

Уважаеми Господа,

Приложено изпращамъ Ви материала "ЗА ДВЕ ДУМИ - ДВЕ ГОДИНИ ЗАТВОРЪ", съ молба да го публикувате въ сп. Борба.

Нека сънароднитѣ българи по свѣта, пъкъ и гражданитѣ на страни съ установена демокрация, да узнаятъ какъ сме се борили за правдини и свобода. Особено жестока бѣше властта спрямо хората на словото и перото. И добре, че настѣжи края на диктатурата. Демокрацията макаръ и спъвана, но върви, и върви напредъ, защото демокрацията е по-свѣтла алтернатива предъ диктатурата и тъмнитѣ сили, които искатъ да я реставриратъ.

ЗА ДВЕ ДУМИ - ДВЕ ГОДИНИ ЗАТВОРЪ

Следъ пленума на Централния комитетъ на Б.К.П. презъ 1974 г. за така наречената идеологическа диверсия, организиранъ и ръководенъ отъ Александъръ Лиловъ, и днесъ народенъ представителъ въ Народното събрание, голѣма частъ отъ българската интеллигенция бѣ пратена въ затворитѣ. По обвинението "идеологическа диверсия" моята присѣда бѣ най-дългосрочна - 18 години. Бѣхъ се "провинилъ" съ това, че "провеждахъ" западно влияние чрезъ културната ми дейностъ като журналистъ - пише наскоро политическиятъ затворникъ журналистъ и писателъ Ганчо Савовъ.

Подобна е съдбата на други интелектуалци - писателя Борисъ Илиевъ, Георги Вълевъ, журналиста Димитъръ Дановъ, Любомиръ Собаджиевъ, драматурга Илия Люцкановъ, артиста Григоръ Симовъ, публициста Рангелъ Матански, външно търговския деятелъ Петъръ Стефановъ, преводача Салихъ Бақладжъ, сега изселенъ въ Турция, Едуардъ Геновъ екстерниранъ, сега въ САЩ, архитекта Димитъръ Остревъ, финансистката Станка Александрова, писателя Лазаръ Цвѣтановъ, ученичката Таня Тодорова и много други.

Отъ софийскитѣ адвокати азъ попаднахъ въ мрежата на Държавна сигурностъ, инквизиранъ, както и семейството ми, репресиранъ и осъденъ за противодържавна дейностъ. Ето и присѣдата по входящъ №34 отъ 1976 г. на софийския градски съдъ наказателна колегия: "Признава подсъдимия Илия

Христовъ Мариновъ, роденъ на 1 Мартъ 1926 година въ Търговище, съ висше юридическо образование, по професия адвокатъ, жителъ на гр. София и по настоящемъ въ Софийския затворъ, за виновенъ въ това, че презъ 1975/76 г. въ гр. София при условия на продължавано престъпление съ цель да отслаби властта въ Н.Р.България е разпространявалъ клеветнически твърдения, засягащи държавния и общественъ строй, поради което и на основание чл. 108 отъ Наказателния кодексъ въ връзка съ чл. 54 отъ същия кодексъ го осъжда да изтърпи 2 ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТЪ СВОБОДА.

Признава същия подсъдимъ за виновенъ въ това, че по същото време и мѣсто, при условия на продължавано престъпление, съ цель да отслаби властта и държавата на трудещитѣ се въ СССР, която действува заедружно съ българската, е разпространявалъ клеветнически твърдения, засягащи държавния и общественъ строй поради което и на основание чл. 113 въ връзка съ чл.108 отъ НК и чл. 51 отъ същия кодексъ го осъжда да изтърпи ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТЪ СВОБОДА. Председателъ на състава съдията Трендафилъ Данаиловъ, състудентъ на подсъдимия, който не си направи отводъ.

Ето и частъ отъ показанията на свидетелитѣ по следствено дѣло № 123/1976 г. на Държавна сигурностъ София. Свидетелтъ Иванъ Христовъ Бежковъ /л.16/: "Оплака се /Илия Мариновъ б.а./, че не му даватъ паспортъ за Гърция, като каза, че е много затегнато и милицията много мъчно разрешава. По отношение на снабдяването каза, че било също така както въ Съветския съюзъ неуредено... Вървѣхме по бул. "Витоша" за улица "Василъ Коларовъ" съ колегата му адвокатъ Петко Абаджиевъ. Мариновъ започна да обвинява Хитлеръ, затова, че загубилъ войната срещу СССР и станалъ причина Съветския съюзъ да влѣзе въ България, и бѣдемъ сега въ това недобро положение".

Свидетелтъ Цвѣтанъ Николовъ Наумовъ: "Въ разговоръ съ мене Мариновъ не единъ път се е оплаквалъ и изразявалъ недоволство, че не му се дава паспортъ за чужбина. Искаше да посети Атина. Казваше че сега у насъ машината била жестока, че имаме затягане, че при буржоазния строй е било по-лесно да се вземе паспортъ за чужбина. Често при разговори съ Мариновъ се изказваше, че днесъ въ страната ни положението било лошо, защото имало диктатура на пролетарията, нѣма свобода на личността и демокрацията... Тукъ у насъ всичко мо-

желю да стане, защото съществува диктатура на пролетарията. Веднѣжъ следъ това каза, че лудиятъ Хитлеръ билъ сбъркалъ като влѣзълъ въ война съ С.С.С.Р. Той загубилъ войната и така "дойде комунизма" и въ източно-европейскитѣ страни се установи диктатура на пролетарията". /л.52/. Свидетелтъ адвокатъ Петко Абаджиевъ, съканторникъ на подсъдимия /л.67/: "Безъ да се съобразява предъ кого говори, дали предъ колеги или клиенти, изказва обобщения, че сега въ държавния апаратъ държатъ на работа само некадърницитѣ, подмазвачитѣ, а образованитѣ и способнитѣ ги освобождаватъ. Съ обидни епитети и нецензурни изрази нарича отдѣлни държавни ръководители.

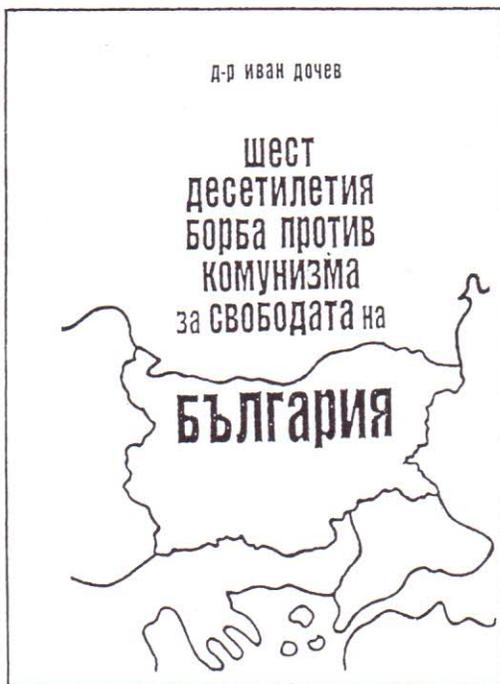
Илия Мариновъ има отрицателно мнение за икономиката въ живота на нашето общество... На предстоящия конгресъ на БКП щели сме да се похвалимъ, а у насъ било всичко забатачено и вървѣло надолу. За това нещастно положение на народа билъ виновенъ Хитлеръ. Той не трѣбвало по такъвъ начинъ да води войната, че да я загуби и даде възможностъ на руснацитѣ да завладеятъ половинъ Европа. Отъ тази война руснацитѣ спечелили. Тѣ и сега чакатъ нова война, за да се докопатъ до нови земи.

Мариновъ твърдише, че днесъ БКП се била превърнала въ една организация за натискане мислитѣ и идеитѣ на хората".

Коментариите нѣма да правя, нека читателитѣ сами да ги направятъ, само искамъ да отбележа, че следъ излизането ми отъ затвора въ края на 1978 г. следъ менъ постоянно вървѣше човѣкъ отъ Държавна сигурностъ като копой и не ми даваше спокойствие ни дено ни ноще, до 10 Ноември 1989 година. Този тероръ въ продължение на повече отъ 13 години върху менъ и семейството ни завърши съ току настѣпващата и пристѣпваща демокрация, спъвана отъ тъмнитѣ сили.

Сега съмъ политически и обществено реабилитиранъ и амнистиранъ, върнатъ съмъ адвокатъ, членъ съмъ на Съюза на независимитѣ писатели въ България, но ранитѣ въ сърцето ми, и тия въ душата на съпругата ми и двамата ми сина, кой ще излѣкува и лѣкуватъ ли се такива рани, сами ние си знаемъ. Молимъ се на Бога тази тоталитарна система да изчезне не само отъ нашата страна, но и отъ държави отъ цѣлия свѣтъ. Дано Богъ ни чуе !

Илия Мариновъ - адвокатъ, писателъ и политически затворникъ по време на тоталитаризма въ България. София 1 Септ. 1993.

Подъ това заглавие излъже отъ печатъ новата книга на д-ръ Иванъ Дочевъ, описваща нашата шестдесетъ годишна борба противъ комунизма за свободата на България, преди 9 Септемврий 1944 година - Националнитъ Легиони въ България и следъ тази фатална дата - Националниятъ Фронтъ въ емиграция, включително нашето участие въ изборитъ въ България презъ 1991 г., когато се извоюва победа надъ комунизма.

Книгата бѣ изпратена до всички библиотеки въ България, за да може всѣки да я прочете и види истината, която комуниститъ криеха отъ нашия народъ 47 години.

Които желаятъ да иматъ книгата може да я получатъ чрезъ редакцията на "Борба", цена 20 долара, включително пощ. разности. Пратете сумата на адрес:

B.N.F., P.O.Box 46250, CHICAGO, Ill.60646

Книгата ще получите незабавно.

З А С Л У Ж Е Н О Т Ъ Р Ж Е С Т В О

На 12 Декемврий 1993 въ салона на черквата "Св. Георги" - Лосъ Анжелосъ се състоя тържество въ честь на г-жа Дора Гжбенска, редакторка на сп. Лъчъ, издание на българскитъ писатели въ емиграция въ продължение на десетки години. Г-жа Гжбенска работи неуморно за каузата на Свободна България и е стояла винаги на първо мѣсто въ всички национални прояви. Нейниятъ високъ националенъ духъ и готовностъ за всѣкакви жертви въ името на Родината трѣбва да бждатъ примѣръ за всички !

Годишната конференция на Свѣтовната Лига за Свобода и Демокрация се състоя въ Берлинъ - Германия

На 9 и 10 Октомврий 1993 въ Берлинъ се състоя годишната конференция на Свѣтовната Лига за Свобода и Демокрация. Присъствуваха делегати отъ надъ 50 страни отъ всички краища на свѣта. България се представляваше отъ делегация на чело съ бившиятъ министъръ председателъ г-нь Филипъ Димитровъ. БНФ бѣше представенъ отъ члена на президиума на организацията дипл. инж. Георги Лазаровъ отъ Мюнхенъ-Германия. Присъствуваха също и председателя на клона на БНФ въ Берлинъ дипл. инж. Георги Поповъ. Конференцията завърши работата си много успѣшно. Бѣха гласувани редица резолюции, включително и такава относно положението въ България.

БНФ е колективенъ членъ на лигата отъ много години и това спомага за по успѣшната ни интернационална дейностъ.

С Ъ О Б Щ Е Н И Я О Т Ъ Б Ъ Л Г А Р И Я

София,

Въ България бѣ създадена Агенция за българитъ въ чужбина при Министерския съветъ. Задача на агенцията е, както ни пишатъ, "да възстанови контактитъ съ нашитъ сънародници, прѣснати отъ робското време по всички краища на свѣта и да съдейства за съхраняване на българския духъ и традиции"

Председателъ на агенцията е г-нь Георги Данаиловъ, коумто пожелаваме успѣхъ въ постигане на поставенитъ задачи въ служба на България и българщината.

Пльвенъ,

Върховниятъ Съветъ на Демократическата Партия съ председателъ г-нь Стефанъ Савовъ е имала заседания въ Пльвенъ на 16 и 17 Октомврий 1993 година.

Въ издадената по този случай декларация се изразява тревога отъ пльзщата рекомунизация провеждана отъ прокомунистическото правителство на Беровъ. Одобрява се поведението на народнитъ представители отъ СДС и се поддържатъ "всички извънпарламентарни законни действия, които иматъ за целъ разграждането на комунистическата система". Четирнадесетиятъ конгресъ на партията е насроченъ за 18 и 19 Декемврий 1993 година въ НДК, София.

ПАНАХИДИ

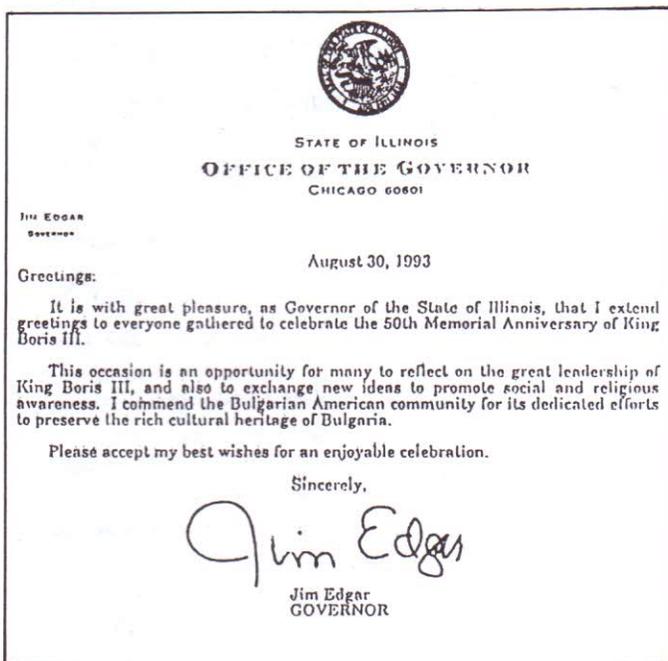

Въ честъ на борците дали живота си въ борбата противъ комунизма
за свободата на България

Чикаго

Въ българската църква "Св.София" на 29 Августъ 1993 г. се състоя панахида въ паметъ на Царь Борисъ III, председателятъ на БНФ д-ръ Георги Паприковъ, д-ръ Серано Сяровъ и всички наши сънародници станали жертва на комунизма или починали като емигранти извънъ Отечеството си.

Следъ службата бѣ сложена братска трапеза. Губернаторътъ на Илиноисъ г-нь Едгаръ изпрати по случая следното писмо:

Мелбърнъ, Австралия

На 12 Септемврий 1993 г. въ църквата Св. Иванъ Рилски се състоя панахида по-случай 50 годишнината отъ смъртъта на Н.В.Царь Борисъ III и въ паметъ на хилядитъ жертви на терористичния комунистически режимъ. Панахидата бѣше много добре посетена.

Бъфало

На 12 Септемврий 1993 г. по инициатива на клона на БНФ Бъфало въ църквата "Св. Георги" се отслужи панахида за чествуване паметътъ на героитъ, дали живота си въ борбата противъ комунизма за свободата на България и се почете паметътъ на Н.В.Царь Борисъ III по случай 50 години отъ смъртъта Му. Следъ панахидата се сер-

вира жито и вино за Богъ да прости. Председателятъ на клона Миро Герговъ произнесе слово.

Ню Йоркъ

На 12 Септемврий 1993 г. клонътъ на БНФ въ гр. Ню Йоркъ устрой традиционалната панахида за чествуване паметътъ на героитъ, които дадоха живота си въ борбата противъ комунизма за свободата на България. Такива панахиди Б.Н.Ф.устройва всѣка година по случай Девети Септемврий 1944 г. деньтъ, когато Родината падна подъ комунистическо робство.

Панахидата се състоя въ Българската Православна църква "Св. Св. Кирилъ и Методи" - Ню Йоркъ и бѣ отслужена отъ свец. Стояновъ. Следъ това въ църковната зала се раздаде жито, хляб и вино за Богъ да прости. Председателятъ на клона г. Емиль Атанасовъ каза нѣколко думи за случая, а председателятъ на Църковното Настоятелство г. Нено Петровъ прочете писмото на д-ръ Иванъ Дочевъ, който по това време бѣше въ България, и каза подходяще слово. Всичко премина при най-голямъ успѣхъ.

Ниагара Фалсъ, Канада

На 12 Септемврий 1993 г. по инициатива на БНФ - Канада, въ нашата православна църква "Св.Иванъ Рилски", Ниагара Фалсъ се отслужи панахида за чествуване паметътъ на героитъ, които дадоха живота си въ борбата противъ комунизма и на всички наши съидейници починали въ емиграция далече отъ Роденъ край. Панахидата се отслужи отъ Свещеника Тодоръ Гроздановъ. Следъ панахидата всички съ знамената, вѣнецъ и цвѣтя отидоха на поклонение предъ паметника построенъ въ паметъ на героитъ. Тамъ бѣ прочетена молитва, положиха се цвѣтя, госпсдата Сейгментъ и Икономовъ изпѣха "Покойници" следъ което г. Антонъ Варшъ произнесе трогателно слово. Г. Цоню Градинаровъ каза кратко слово и благодари на всички за присѣтствието. Следъ церемонията въ църковната зала се сервира братска трапеза, която мина при голъма задушевностъ.

Героитъ дали живота си за свободата на България никога нѣма да бждатъ забравени. Вѣчна имъ паметъ.

† СКРЪБНИ ВЕСТИ

Въчна паметъ на достойния български
родолюбецъ и антикомунистъ

ГЕОРГИ НИКОЛОВЪ СТОЯНОВЪ

22 годишенъ отъ гр. Пловдивъ, който бѣ убитъ отъ собствения му баща, злобенъ комунистъ, на 29 Ноември 1990 год. за гдето ликува при провалянето на комунистите въ България, изявявайки подкрепата си на опозицията.

Той никога нѣма да бжде забравенъ. Семейство Никъ Ивановъ - сродници на жертвата, Мелбърнъ-Австралия

Съобщаватъ ни отъ Европа, че на 6 Августъ 1993 година е билъ пребитъ отъ бой въ България г-нъ

ПЕТЪРЪ ТОДОРОВЪ,

емигрантъ въ Германия, който е билъ на посещение въ Русе. Споредъ сведения отъ негови приятели, Петъръ е билъ закаранъ на сила отъ Русе въ лудницата Бѣла, юдето сж го вързали, после битъ и одушенъ. Преди това, той е ималъ неприятности и разправи съ комунисти въ полицията.

На 3 Септември 1993 год. почина въ Чикаго нашиятъ добъръ приятель

г-нъ ЗЛАТЪО МАРИНОВЪ АТАНАСОВЪ

68 годишенъ, роденъ въ с. Неданъ, Велико-Търновско. Следъ пристигането си въ Чикаго, като политически емигрантъ той се присъедини къмъ Б.Н.Ф. - Чикаго и винаги бѣше въ подкрепа на дейността на клона.

Изказваме нашиятъ съболезнования на жена му Живка и останалитъ членове на семейството му

Въчна да бжде паметъта му!

На 2 Октомври 1993 год. почина въ Манхаймъ, Германия политическиятъ емигрантъ, съидейникъ на Б.Н.Ф.

г-нъ ЖИКО КЪНЧОВЪ ЧИЛИКОВЪ

род. 1913 год. въ с. Бойница, Кулско. Неговото село пострада най-много отъ комунизма - отъ 4850 жители преди, сега сж останали само 800. Жико напусна Родината на 9 Априль 1951 год., следъ което се връща наново и действува съ горянитъ. Презъ 1956 година влиза въ американската армия въ Германия.

Въчна му паметъ ! 28

Презъ месецъ юний 1993 г. почина въ с. Жельзна-Софийско

инж. ДАКО ЦАНОВЪ

Родолюбецъ, нашъ приятель Бившъ членъ на Земеделската партия Гичевъ-Муравиевъ Шестъ години лагеристъ въ Бѣлене, следъ 13 годишенъ тероръ подъ комунистическа властъ устъва да напусне България и отсѣда въ САЩ.

Инж. Цановъ остави съ заветъ за бжде публикуване ржкопись отъ 1,500 страници, подъ заглавие: "Кървавия Дунавъ", описващъ живота на лагериститъ въ Бѣлене. Богъ да го прости.

Съобщава Миро Герговъ - Бѣфало

ПОКЛОНЪ ПРЕДЪ ПАМЕТАТА МУ

Изживѣлъ страданията подъ комунистическия тероръ, далечъ отъ своитъ близки, почина въ България

ЯНКО ИВАНОВЪ ЧАКРОВЪ

отъ с. Воденъ, Елховска Околия.

Богъ да го прости Семейство Чакрови, Мелбърнъ - Австралия

НОВА КНИГА

Въ България е излъзла отъ печатъ книгата "Противонароденъ Сждъ" отъ Иванъ Найденовъ - Байко. Въ 95 страници Байко описва противонародния процесъ въ Враца, при който стотици българи сж били осждени на смъртъ или дългогодишенъ затворъ. Самиятъ авторъ е прекаралъ дълги години въ лагери и затвори. Написана съ интересни подробности, съ факти и имена на увличащъ стилъ, книгата се чете на единъ дъхъ.

Разгадаване на сънища !

Сънувашъ ли,
че комунистите правятъ подобрене
пригответи се за погребение...

Сънувашъ ли,
че пиешъ вода отъ мътни извори
ще има комунистически избори...

Сънувашъ ли,
успѣхъ въ прокомунистическа революция
чака тѣ тѣхна Конституция...

Сънувашъ ли,
Желевъ и Беровъ в порнография
ще тѣ споходи руската мафия...

ВОРВА

Incorporated in the State of
 New York, November 7, 1956
 Non Profit Organization
 Illinois, 23307, Nov. 16, 1962
 Trade Mark Registration,
 N. Y., 38R-11031 Nov. 20 1967

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

Продължение от началната страница

ценника Стефанъ и други останаха. Сутринта на 5 Октомврий майка ми отиде да занесе храна, но още на улицата и казаха, че вратата на мазето е отворена и няма никой.

Проклетъ да бъде тоя денъ ! Отъ този денъ нашата къща бѣше зачернена, започнаха всички да говорятъ тайно какъ комунистическите злодеи измъчвали затворниците ! Наскоро разбрахме какъ една нощъ, Борисъ Петровски, който и сега е живъ, заедно съ Кольо Петровъ Мишевъ вързали баща ми на долу съ главата, за да приказва нѣща, които дори не ги е чувалъ.

Следъ дълго търсене ни лѣжеха, че били въ Бѣла Слатина, Враца, Свети Врачъ, следъ това съчиниха, че затворниците били въ урановитѣ мини и на края въ Русия, Сибирь - такива бѣха лѣжитѣ на "честнитѣ" комунисти.

Ако бѣше това бихме го претърпѣли, но по-нататкъ дойде още по-голямо нещастие, дойдоха братята "освободители" отъ Червената гладна армия, която иска да яде. Новата властъ се насочи къмъ домовете на тѣзи, които носѣха името "Фашисти". Захладиха се, бѣше Ноемврий, у насъ дойдоха Михо Коновъ, Никола Давидковъ и Бено Младеновъ - последния касапинъ, взѣха ни свиня 300 кило, заклаха я, а на насъ дадоха главата и краката. Занесоха свинята въ кръчмата и тамъ съ черненитѣ управители начело съ Тано Цоловъ и Христо Драгойчевъ, братъ на Цола Драгойчева, ядоха, пиха и отпразнуваха победата надъ българския народъ.

Единъ денъ научихме отъ баба Дамяна, която живѣеше край гробищата, че чула виковецъ на избититѣ отъ 5 Октомврий 1944 г. Тѣ викали за помощъ край ямата, въ която хвърлятъ умрѣлитѣ животни. Тамъ ги избиха по най-звѣрски начинъ, изрѣзали имъ ушитѣ носа и членовецъ, после имъ извадили очитѣ и още не умрѣли ги хвърлили въ ямата.

Така завърши своя животъ Петъръ Ивановъ Велковъ - 36 годишенъ, Христо Вутовъ

Маринковъ - 52 годишенъ и Георги Йотовъ Цаконъ - 44 годишенъ, всички отъ с. Чомаковци - Бѣлослатинско.

На 15 Мартъ 1945 година, майка ми получи призовка да се яви по дѣлото на своя съпругъ. Все пакъ по това време тя живѣеше съ мисълта, че нейниятъ съпругъ е живъ и ще го види на дѣлото. Спомнямъ си бѣха свикали митингъ и научили всички цигани да викатъ "смъртъ на фашистите". Близкитѣ на затворенитѣ само прегълтаха сълзитѣ си и не смѣха да плачатъ на гласъ и така чакаше, до като извикатъ и нашитѣ отъ село Чомаковци предъ съда.

Започнаха въ Иванъ Ниновъ - бирникъ. Той не бѣше убитъ, но го осъдиха на смъртъ и конфискация на имота, плусъ глоба, разбира се. Следъ това извикаха свещеникъ Стефанъ и го осъдиха на доживотенъ тъмниченъ затворъ. Петъръ Христовъ Вутовъ 18 годишенъ - на 10 години, които изтърпя до края на присъдата безъ помилване. Баща ми Петъръ Ивановъ Велковъ, Христо Вутовъ Мариновъ, баща на Петъръ Христовъ Вутовъ и Георги Йотовъ Цоловъ - безследно изчезнали се осъдиха на смъртъ, пълна конфискация на имота и глоба по 500 хиляди лева. Това бѣше "справедливата присъда" - каза прокурора, който и сега е живъ, Гецовски и живѣе въ София.

Богъ е справедливъ и ще ги накаже, както наказа и нѣкой отъ тѣхъ. Тано Цоловъ живѣе 20 години съ ударъ и не можеше да говори, погребана го на село. Баща му, Цоло Арнаутина, се обеси. Майка му на Тано падна отъ тавана и умрѣ като просякъ. Синътъ на Тано застреля братъ си. Братята му: Цеко получи паркинсонъ и трепери. Тошо-психично боленъ.

А ние потърпенитѣ, сега на 5 Октомврий 1993 година ще почетемъ паметта на тѣзи мъченици, герои отдали живота си за Царъ и Родина - милата ни България.

Поклонъ предъ свѣтлата имъ паметъ !

Редакцията на "Борба" честити на своите
читатели и цялия български народъ РОЖ-
ДЕСТВО ХРИСТОВО и пожелава ЩАСТЛИВА и
ПОБЕДОНОСНА НОВА ГОДИНА.
Сърдечни благодарности за изпратените поздравления

